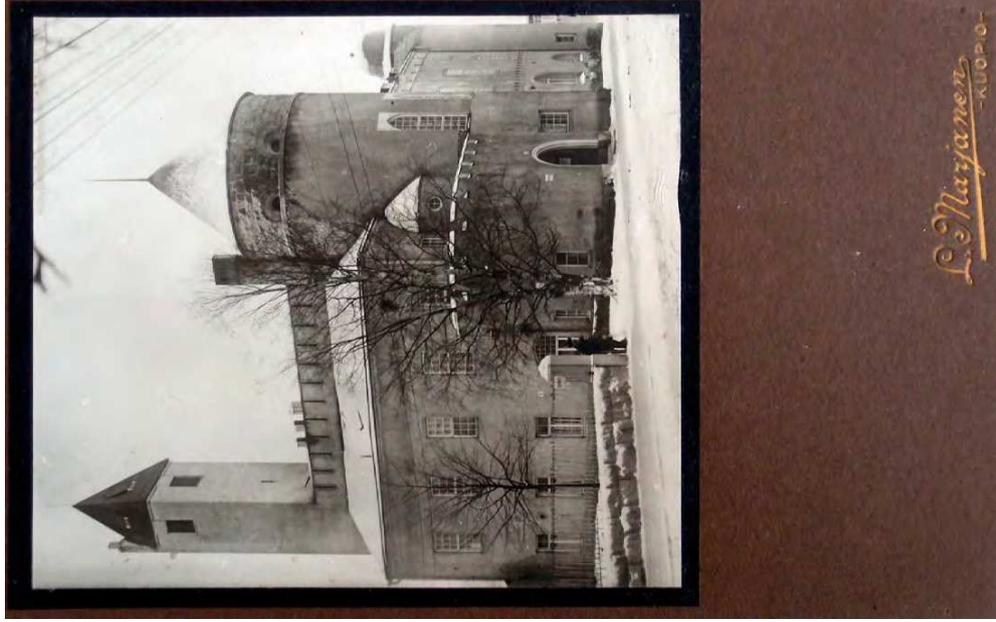

KUOPION MUSEO RAKENNUSHISTORIASELVITYS

OSA I

Rakennuksen historia, muutosvaiheet ja nykytila

Museorakennus noin vuonna 1920. (KLM, valok. L. Marjanen)

30.7.2013, päivitetty 14.8.2013
Työnnumero 2013-01

Museorakennus keväällä 2013.

ARKKITEHTITOIMISTO HANNU PUURUNEN OY
Linnansalmentie 85, 73100 Lapinlahti puh 017-733033

Sisällysluettelo

ESIPUHE 4

1 JOHDANTO 5

2 KORTTELIN RAKENTUMISEN PÄÄVAIHEET 6

2.1 Korttelin rakentuminen vuoteen 1907 6

2.2 Korttelin rakentuminen 1907-2013 6

3 RAKENNUKSEN KESKEISET SUUNNITTELU- JA RAKENNUKSEVAIHEET SEKÄ KÄYTÖN PÄÄASIALLISET VAIHEET 11

3.1 Kansantalon suunnittelu ja rakentaminen 11

Talon suunnittelu J.V.Stromberg 14

3.2 Korjaus- ja muutostyöt 17

3.3 Rakennuksen käyttäjät eri aikoina 31

Kansankirjasto 31

Kansalaisopiston kirjasto 31

Kuopion kaupunginkirjasto 31

Kuopion isännällinen Seura (KIS) ja kulttuurihistoriallinen museo 31

Lujonnon ystävien yhdistys (KLYY) ja Kuopion luonnontieteellinen museo 31

Kuopion vapaaehtoinen palokunta (VPK) 33

Kuopion kaupungin sähkölaitos 33

3.4 Rakennuksen käytön pääasialliset vaiheet 34

Museonhoitajat ja -ohitajat 35

4 RAKENNUSTEKNINEN TARKASTELU 37

4.1 Alkuperäiset rakenteet ja olennaiset muutokset 37

Perustukset ja alapohjat 37

Kanitavat pystyrakenteet 37

Kanitavat vaakarakenteet 37

Portaat 39

Parvekkeet 39

Vesikattojen rakenteet 39

Vesikattojen ja julkisivujen varusteet 41

Kevyet väliseinät 41

Maalaukset 41

Ulkoseinien pintarakenteet 41

Lattoiden pintarakenteet 41

Sigasteinien pintarakenteet 42

Sisäkattojen pintarakenteet 42

Ikkunat 42

Ulko-ovet 42

Paadovi 42

Muut ulko-ovet ja luukut 43

Sisäovet 43

Kiriteä sisustus 43

Lämmitysjärjestelmä (luunit, savuhormit ja piiput) 43

Lumivaihto 43

Vesi ja viemäri 43

Sähköasennukset 43

4.2 Julkisivujen kunnostuksen ja värityksen vaiheita 50

5 NÄYTTEILOJEN KESKEISET MUUTOSVAIHEET 52

6 YHTEENVETO 56

6.1 Keskeiset rakennushistorialliset-, historialliset- ja ympäristökoritteet (arviointiperusteet) 56

Kansantalo-kirjasto 1800-luvun lopun ja 1900-luvun vaihteen ilmiönä 56

Rakennus kirjaston ja kansalaisopiston toimipaikkana 56

Eraas Maamine varhaisista, erityisesti museotoimintaa varten suunnitelluista rakennuksista 56

KIS:n ja KLYY:n historia 56

VPK:n historia 56

J.V.Strombergin arkkitehtuuri ja olennaiset myöhemmät muutokset 56

Rissasen Rakentajat -fresko itsenäisenä taideaiheena ja osana rakennuksen interiooreja 56

6.2 Rakennuksen ulkoasu 56

Vapaasti tontille sijoitettu juugendlinna 56

Rakennuksen asema kaupunkikuvassa 57

Julkisivujen erillainen luonne 57

Julkisivuissa tehdyt muutokset 57

Julkisivujen huomionarvoisia yksityiskohtia 57

6.3 Sisätilat 58

Huonejako 58

Huonetiloissa ja tilaajassa tehdyt muutokset 58

Runkorakenteiden olennaiset muutokset 58

Arvio huonetilojen säilyneisyydestä 58

Tärkeät detaljit 59

6.5 Suostuksia lisäselvityksistä 59

Mittatarkistukset 59

Värakerrostutkimukset 59

Rakennetutkimukset 59

7 LAIHEET 60

7.1 Kirjallisuus 60

7.2 Laiheet 60

Panamattomat laitteet ja haastattelut 60

Kuopion kaupunginarkisto (KKA) 60

Kuopion kaupungin Tilakeskuksen arkisto (KTA) 60

Kuopion kulttuurihistoriallisen museon arkisto (KHM) 60

Kuopion luonnontieteellisen museon arkisto (KLM) 60

Haastattelut 60

Panetit laitteet ja julkaisut 60

Rakennuksen volyymi ja suhde ympäristöön 61

LIITE 1: VALOKUVIA NYKYTILANTEESTA 61

Museorakennuksen tärkeimmät naapurit 62

Museon ja kirjaston välinen pihapiiri- ja puistoalue 63

Pihapiirit ja museokadun siiven korotusosa 64

Valokuvia sisätiloista, kellarikerros 66

Näyttelytilat, 1. kerros 66

Työ- ja aputilat, 1. kerros 67

Näyttelytilat, 2. kerros 68

Näyttelytilat, 3. kerros 70

Ullakkotilat 72

LIITE 2: HUONETILOJEN SÄILYNEISYYSKAAVIOT 73

Arviointi huonetilojen säilyneisyydestä 73

Esipuhe

Kuopion museon rakennusta koskeva rakennushistoriaselvitys on laadittu Kuopion kaupungin Tilakeskuksen toimeksiannosta rakennuksen peruskorjauksen hankesuunnitteluyön pohjalta-aineistoksi. Työ painottuu talon rakennus- ja muutosvaiheiden selvittämiseen sekä nykytilanteen inventointiin ja dokumentointiin.

Tilaajan asiantuntijoina ja yhteistyökiloina ovat toimineet kaupunginarkkitehti Liisa Kaksanen sekä hankesuunnitteluarkkitehdit Annele Hautsalo ja Helenan Aronen. Kuopion kulttuurihistoriallisen museon puolesta yhdyshenkilönä on ollut museonjohtaja Merja Heiskanen ja Luonnontieteellisen museon taholta museonjohtaja Pertti Renvall. Kulttuurihistoriallisen museon osalta tietoja, työämme varten ovat toimittaneet erityisesti intendentti Tapio Laaksanen ja kuva-arkiston hoitaja Pekka Kankkunen. Edellä mainittujen ohella kiitämme myös Kuopion kaupunginarkiston ja Tilakeskuksen työntekijöitä, jotka uutterasti ovat eri vaiheissa auttaneet aineistojen etsimisessä ja kopiointisessa.

Selvityksen on laatinut Arkkitehtitoimisto Hannu Puurunen Oy/ arkkitehti Hannu Puurunen, FM Minna Halonen ja suunnittelija Reijo Myllynen. Rakennuksen taustatutkimus ja inventointi sekä dokumentointi tehtiin maaliskuun-toukokuun 2013 ja aineiston työstö ja raportointi touko-heinäkuussa 2013.

Lapinlahdella 30.7.2013

Arkkitehtitoimisto Hannu Puurunen Oy

Hannu Puurunen _____ Minna Halonen
arkkitehti SAFA _____ FM

Päivitys 14.8.2013:

Raportin sivuille 46 ja 58 on tehty muutamia tekstikorjauksia ja sivuille 73-74 lisätty liite 2, Huoneitilojen säilyneisyyskaaviot.

HP

1 Johdanto

Kuopion museon nimellä tunnettu rakennus rakennettiin alunperin kahden museoseuran eli Kuopion Isänmaallisen Seuran (KIS) ja Kuopion Luonnontieteiden Yhdistyksen (KLY) sekä kirjaston ja vapaaehtoisten palokunnan (VPK) yhteiseksi toimilokiksi. Talohankkeen suunnitteluvaiheessa rakennuksesta käytettiin eri nimityksiä kuten Kansantalo ja Kirjasto-museorakennus. Koska alusta lähtien rakennus kuitenkin tunnettiin nimenomaan museotalona ja tämä toiminta leimaa rakennuksen alkuperäisiä arkkitehtuuria, käytämme selvityksessä nimitystä MUSEORAKENNUS. Näin myös arkkitehti Strömberg nimesi rakennuksen pääpiirustukset vuonna 1905. Lisäksi viime vuosikymmenet kun kirjasto 1967 siirtyi viereliseen uudisrakennukseen ja VPK 1977 muutti pois, on rakennus kokonaan ollutkin muoseokäytössä.

Selvityksen keskeinen sisältö

Selvitys koostuu pääosin rakennushistoriallisesta osasta ja inventoinnista. Historia -osa kuvaa rakennuksen syntyvaiheita, ominaispiirteitä sekä muutoksia. Koska selvityksen on tarkoitus palvella ennen muuta rakennuksen peruskorjauksen hankesuunnittelua, sen painopiste on rakennuksen alkuperäisyyden, muutosvaihtelun ja nykytilanteen esittämisessä sekä muutosten vaikutusten arvioinnissa. Rakennushankkeen taustaa ja alkuvaiheita kuvataan vain kursorisesti lainaten aiempia tutkimuksia ja julkaisuja. Samoin rakennuksessa eri vaiheissa olleita toimintoja ja käyttäjätahoja kuvataan vain tiivistetysti.

Lisäyksenä selvityksen alkuperäiseen sisältösuunnitelmaan osoitettiin tärkeiksi koita tiedot kulttuurihistoriallisen ja luonnontieteellisen museon näytelyjen vaiheista 1900-luvun alusta nykypäiviin. Toisen kerroksen tiloihin sijoittuneiden näytelytilojen interioireilla oli jo alunperin perisoonalliset toistiajan poikkeavat ilmeensä. Viime vuosikymmeninä, kirjaston poistuttua 1967, alakerran tiloista ja näin vapautettua pääsiiven kokonaan museoiden näytelykäyttöön, ovat museoiden pysyvät ja vaihtuvat näytelysisuksetkinne leimanneet koko rakennusta. Museoiden näytelyjen vaiheet on koottu taulukkomuotoiseksi esitykseksi, mutta näytelyjen sisältöön, rakenteisiin tai teknikkään on tässä yhteydessä ollut mahdollista paneutua vain osittain.

Rakennuksen alkuperäisyyden ja muutosvaihteiden osalta tavoitteena on ollut, että kaikki mielenkiintoiset suunnitelmat ja historialliset valokuvat esitetaan raportissa. Toisaalta, koska piirustusaineistoa etenkin 1950-1980-luvuilta on todella paljon, rajoitetaan keskeisten arkkitehtisuunnitelmien esittämiseen, kun taas rakennusteknisiä suunnitelmia ja talotekniikan suunnitelmia ei yleensä esitetä kuvina.

Rakennuksen nykytilan inventointi koostuu ns. aikatasopiirustuksista sekä huonekoristeista ja nykytilan valokuvista. Rakennuksen ja sen eri tilojen säilyneisyyttä on arvioitu huoneseosteissa ja yhteenvedossa kulttuurihistoriallisten arvojen kriteeristön pohjalta.

Selvitys perustuu soveltuvien osin Museoaraston ohjeisiin rakennushistoriaseelvityksen laatimisesta Talon tarmat, Rakennushistorian selvitysoapas 2009 ja Kulttuurihistoriallinen inventointi rakennetussa ympäristössä (Museovirasto, rakennushistorian osasto 2007; julkaissamat luonnos).

Lähdelineistot

Selvitystä laadittaessa olemme pyrkineet saamaan käyttömme kattavasti museorakennukseen liittyvän, eri vaiheissa tuotetun arkistomateriaalin kuten suunnitelmapiirustukset, kustannusarvot ja työselostukset, rakennuslupa-asiakirjat ja vanhat valokuvat. Yhdistysten ja muiden toimijoiden vuosikertomuksia ja kokouspöytäkirjoja on tutkittu tarkoituksenmukaisessa määrin. Lisäksi on haastateltu muutamia museorakennuksen kanssa viime vuosikymmeninä tekemisissä olleita henkilöitä.

Keskeiset arkistot ovat olleet Kuopion kulttuurihistoriallisen museon ja

Kuopion luonnontieteellisen museon kuva-arkistot (raportissa näistä on käytetty lyhennyksiä KHM ja KLM), Kuopion kaupunginarkisto (KKA) ja Tilakeskuksen arkisto (KTA).

Kirjalliset lähteet ovat painottuneet museorakennuksesta sekä museoyhdistyksistä, kirjastosta ja VPK:sta aiemmin tehtyihin selvityksiin.

Museotoimintaa ja -rakennusta koskevia opinnäytteitä (ja seminaari-esitelmiä) on käytetty taustoitamaan niin aatteellista kuin arkkitehtonista ajankuvaa sekä liimittä museokenttää. Aikakauden museolaitosta ja -rakennuksia muovaavi voimakas suomalainen suuntaus on siivittänyt maakulttuuri- ja tiedepoliittika. Käytössä ovat olleet seuraavat opinnäytteet: *Rowainen Arja (1987): Johan Viktor Strömbergin suunnittelema Kuopion museo- ja kirjastorakennus, aatteelliset ja rakennustaiteelliset lähtökohdat. Pro gradu -tutkielma, Jyväskylän yliopisto, taidehistorian laitos.* Tutkimuksessa on esitetty taidehistoriallinen tulkinta museorakennuksen varhaisista suunnitteluvaiheista ja arkkitehtonisista esikuvista. Sen pohjalta arvioitiin erityisesti Strömbergin vuonna 1905 museosta laatimia ja hyväksytyjä piirustuksia sekä toteutunutta asua. Piirustukset, niihin tehdyt muutokset ja toteutunut asu selvitivät lisää muodonantoa, Strömbergin valitsemia rakennustaiteellisia detalleja ja -teknisiä ratkaisuja.

Matkainen Tiina (1990): Historiallis-kansantieteellinen museo Kuopion Isänmaallisen Seuran toiminnassa vuosina 1884 - 1966. Suomen historian pro gradu -tutkielma, Jyväskylän yliopisto. Tutkielma painottaa isänmaallisen seuran ja sen museotoiminnan historiaa esteellisen museohallinto, toimittelu ja kokoelmien karttuna vuoteen 1966 asti. Tutkielmassa käsitellään taustoitettua seuran mukanaoloa kansantalohankkeessa museon rakentumista, myöhempiä tilamuutoksia sekä näytelyiden valheita.

Simpunen Marjo-Riitta (1982): Juhon Rissanen Rakentajat-fresko vuodelta 1909 Kuopion museossa. Pro gradu -tutkielma, Jyväskylä. Simpanen opinnäyte on perustutkimusta taiteilijan tuotannon ja freskotaitteen osalta. Maalauksen analyysi painottaa ns. idealistisia ja taiteilijan monimentaalkauden teosten piirteitä. Rakennushistoriaselvitys sensijaan on avannut lisää rakentajat -freskon viiteellistä yhteyttä 1900-luvun alkupuolen kirjaston, museon ja kansalaisopiston yhteiseen kansantalohankkeeseen ja taiteilijan suhdetta ilmion - työvänen kulttuuri- ja sivisyharrastukseen (kts. lähemmin luku 6, s. 56).

Jokiniemi-Taivisto Maritta (1992): Kahden kansan museot. Paikallismuseotoiminnan alkuvaiheet Suomessa - esimerkkina Turun kaupungin historiallinen museo ja Kuopion Isänmaallisen seuran museo. Laudaturseminaari-esitelmiä, Jyväskylän yliopisto, suomalaisen ja vertailevan kansatiede. Esitelmissään on koottu KIS:n perustaman paikallismuseon aatteelliset ja tieteelliset vaikutteet ajan ilmiönä - vertaileva ja kansatieteellinen näkökulma aatehistoriaan ja museolaitoksen kehitysmisen vaiheisiin.

Lisäksi koko työn kannalta merkittävä lähdeosa on ollut *Helena Riekin* vuonna 2005 julkaisutu *Kuopion kaupungin rakennushistoria vuodesta 1875 (Kuopion historia 6)*. Entisenä kulttuurihistoriallisen museon johtajana olemme haneita muutoinkin saaneet monien laisia tietoja ja apua työhömmme.

Kuopion kulttuurihistoriallinen museo järjesti museorakennuksesta näytely sen 100-vuotisjuhluvuonna 2007. Näytelyä varten tehdyn arkkitehtonin tuloksena on museolla maallinen kopiota alkuperäisasiakirjoista, kuten työmaapöytäkirjoista sekä urakoitsijolle ja tavarantoimittajille suoritettua maksuista. Tämän aiheiston olemme saaneet käyttömme.

Valokuvia eri vuosikymmeniltä on melko paljon sekä kulttuurihistoriallisen museon että luonnontieteellisen museon arkistoissa. Ulkokuvien

ohella on paljon kuvia kummankin museon näytelytiloista, mutta sen sijaan rakennuksen arkkitehtonisesti ehkä kiinnostavimmista sisätiloista, porras- ja aulatiolista ei löytynyt juuri mitään vanhoja kuvia. Kaikki rakennuksen vaiheiden kannalta vähänkin mielenkiintoiset valokuvat eri ajoilta on pyritti esittämään raportissa.

Inventointi ja nykytilanteen dokumentointi

Olellaiset rakennuksen vaiheita kuvaavat piirustukset ovat ns. aikatasokaaviot, joissa esitetään rakennuksen keskeiset rakentamis- ja muutostilanteet väreillä. Tiedot kaavioiden on koottu suunnitelmapiirustuksista ja vanhoista valokuvista sekä nykytilannetta tarkastelemalla. Tilakeskuksen käyttöönne toimittamia dwg-muodossa olevia piirustuksia on tarkennettu tarpeen mukaan, mutta mittatarkistuksia ei ole tehty.

Rakennuksen julkisivut, pihaluueet ja lähiympäristö valokuvattiin perusteellisesti (osa kuvista otettiin jo syyskuulla 2012, pääosa huhtikuussa 2013). Osa valokuvista esitetään raportin nykytilannetta kuvaavassa osuudessa ja huonekoristeissa, muotoin kuvat luovutetaan tilaajalle sähköisinä tallenteina. Huonekohaisia selvityksiä sovitin tehtäväksi etenkin alkuperäisyyden parhaiten säilyttäneistä sisätiloista, porras- ja aulatiolista. Sen sijaan näytelytiloista huonekohaisia selvityksiä ei pidetty tarpeellisena tehdä, koska näytelyjen vaiheista on raportissa oma osuutensa ja tilojen rakenteet, sisustus ja pintamateriaalit ovat eri vaiheissa ja jopa useaan kertaan muutuneet.

Huoneseelvityksissä tiedot pyritään esittämään rakennusosittain vertailuna alkuperäisen / muutokset / nykytilanne. Huoneselostuksiin liittyy myös arvioiti tilan säilyneisyydestä asteikolla *hyvin säilynyt / kohtalaisesti säilynyt / muutettu merkittävästi* (kts. lähemmin sivu 58, liite 2 sivuilla 73-74 sekä raportin OSA 2, sivu 4).

Huomautuksia

Kuten alussa mainitaan, rakennuksesta käytetään koko selvityksessä johdonmukaisesti nimitystä *Museorakennus*, vaikka siltä alkuvaiheessa on käytetty muitaakin nimiä.

Rakennusta rajaavien katujen osalta *noudatetaan koko selvityksessä nykyistä kadunnimiä* (Kauppakatu, Maaherrankatu, Museokatu, Kirjastokatu, Luukkarinkatu). Kauppakatu ja Maaherrankatu esiintyvät jo vuoden 1903 asemakaavassa näillä nimillä, mutta Museokadun nimenä oli vielä Vahtimäenkatu. Tontin pohjoislaidalla puolestaan kulki Luukkarinkatu, jonka uusi kirjastorakennus 1960-luvun lopulla katkaisi. Kadun kirjastosta torille oleva osa muutettiin myöhemmin Kirjastokaduksi.

Kerrosten ja huoneiden numeroinnissa noudatamme rakennuspiirustuksista vakiintunutta numerointia (kellari, 1, 2, ja 3. kerros; huonenumerot vastaavasti 001..., 101..., 201..., 301..., ...), vaikka talossa käytäntönä on nimittänyt Museokadun puoleisen sivelen ylintä kerrosta 3. kerrokseksi ja pääsiiven ylintä kerrosta eli entistä ulakkokerrosta 4. kerrokseksi.

Osa arkistoissa olevista piirustuskopioista on niin haalistuneita, että niitä on ollut vaikea kuvata tai skannata. Tästä syystä *jotkin raportissa esitetyt piirustukset erottuvat huonosti* (Varsinkin jos raportin tulostaa pdf-versiona tai lukee pdf-tiedosto näytöllä).

2 Korttelin rakentumisen päävaiheet

2.1 Korttelin rakentuminen vuoteen 1907

Tulevan museotalon tontin Kauppakadun puoleinen sivu noin vuonna 1902. Vasemmalla 1800-luvun puolivälissä rakennettu ortodoksinen kirkko, joka purettiin museotalon valmistumisen jälkeen. KHM, valok. J.V.Strömberg.

Arija Rovainen on opinnäytetyössään kuvannut korttelin kaavallista kehitystä ja sen alempia rakennuksia¹. Arkkitehtitoimistomme vuonna 2007 laatimassa, naapurikorttelissa olevaa Snellmanin koulua koskevassa rakennushistoriaselvityksessä on myös käyty alueen yleisistä kaavallista kehitystä läpi. Tässä yhteydessä esitetään vain yhteenveto korttelin aiemmista vaiheista museorakennuksen rakentamiseen asti (1907) sekä kuvataan museotalon muutoksia sen jälkeen.

Kortteli, jossa museon rakennus sijaitsee, kuuluu alkuperäisiin, Pehr Kjellmanin vuoden 1775 asemakaavassa määriteltiin korttelialueisiin. Tontin tiedetään olleen rakennettu jo vuonna 1786. 1790-luvulla tontilla ollut rakennus ilmeisesti korvattiin pitkällä, rännikadun varten, pääty Kustaana torille päin sijoittuneella rakennuksella. Rakennus oletettavasti purettiin vuosien 1811 ja 1819 välillä.

1800-luvun puolivälissä tontille rakennettiin päävaihde- ja siihen liitetty keittö- ja kirkkorakennus. Rännikadun puolella sijainnut päävaihde- ja keittö- ja kirkkorakennus kaupunkin poliisilaitokseksi. Rakennus oli tyhjiään vuosina 1885-1893, kunnes VPK kunnosti sen kokoontumistilakseen vuonna 1894.

VPK:n kalustoa säilytettiin aluksi vuonna 1884 valmistuneen kaupungintalon ruiskuhuoneessa, jossa oli myös kaupungin yleisen palokunnan kalusto ilmeisesti vuoden 1894 jälkeen VPK:n kalusto siirrettiin tulevan museorakennuksen tontin pohjoispuolelle olleeseen puurakenteiseen ulkorakennukseen. Museotalon rakentamisen yhteydessä rännikadun varrella ollut liiterirakennus siirrettiin toisen ulkorakennuksen viereen tontin koillisnurkkaan (kts. kuvituksen olevat asemapiirroukset).

Lisäksi tontilla sijaiti ainakin 1870-luvulta lähtien pieni puinen kreikkalaiskatolinen kirkko pääkatujen kulmauksessa. Kirkko purettiin museorakennuksen valmistumisen jälkeen, viimeistään vuonna 1908.

Kirjasto-museorakennus rakennettiin vuosina 1905-1907.

Kuopion asemakaavakartta vuodelta 1795. Museorakennuksen tuleva paikka merkitty punaisella pisteellä. KKA

Kaupungin keskusaa 1811 tehdyn kartituksen mukaan. Kartan yläosassa tulevan museon tontilla, rännikadun varrella näkyy ns. pitkä talo. KKA

2.2 Korttelin rakentuminen 1907-2013

VPK:n taloon tehtiin muutoksia vuonna 1938. Museorakennuksen rännikadun puoleista siipeä jatkettiin muuntamohuoneella vuonna 1938.

Museotalon tontilla oli alusta lähtien tilapäissuojia suurempia museoesineitä varten, joita ei voitu sijoittaa rakennuksen sisälle. 1960-luvun lopulle saakka pihalla oli avokatos, jossa säilytettiin kirkkovenettä ja ruuhia.²

Museotalon väestönsuoja rakennettiin ilmeisesti vuonna 1952. Museorakennuksen rännikadun puoleista siipeä korotettiin kahdella kerroksella vuosina 1959-61.

Korttelin kannalta suurin muutos tapahtui vuosina 1965-67, jolloin rakennettiin uusi kirjastorakennus. Hanketta varten yhdistettiin museorakennuksen kortteli Luikkarinkadun toisella puolella sijaitsevaan kortteliin ja museorakennuksen tontilla olleet puurakennukset purettiin kirjastotalon tontilla. Museorakennuksen ja kirjastotalon tontit muodostavat nykyisin yhdessä 2. kaupunginosan korttelin 23 tontin 1.

Viitteet

- 1 Rovainen 1987, 30-33
- 2 Kirkkoveine ja muita suuria esineitä siirrettiin 1967 kaupungin omistamaan riitehen Harjussa. Rihti kuitenkin palo ja esineet sen mukana. (Matti Räsänen haastattelu)

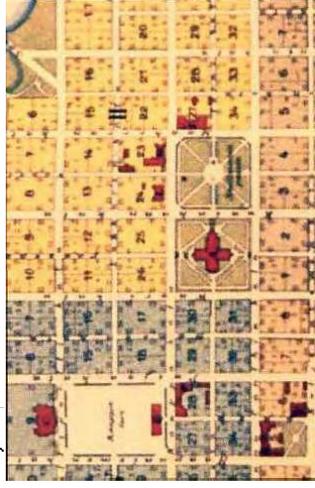
J.S. Johanssonin mittauspiirustus kaupungin keskustasta vuodelta 1856. Museon tulevalla tontilla, katujen kummassa näkyy vaasikaan valmistunut kreikkalaiskatolinen kirkko. KKA

Vuoden 1861 asemakaava: kortteli on numerolla 178, ortodoksinen kirkko merkitty. KKA

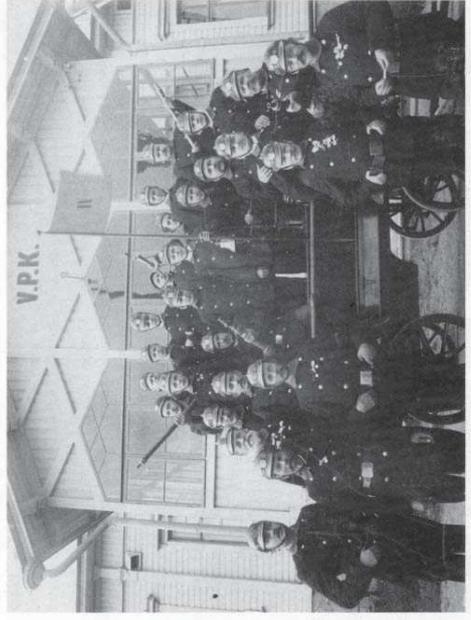
K.J. Karisssonin vuoden 1903 asemakaavassa museorakennus ei vielä näy. KKA

Vuoden 1913 asemakaavaan museorakennus ja samalla tontilla olevat VPK:n rakennukset on merkitty (kortteli IV23). KKA

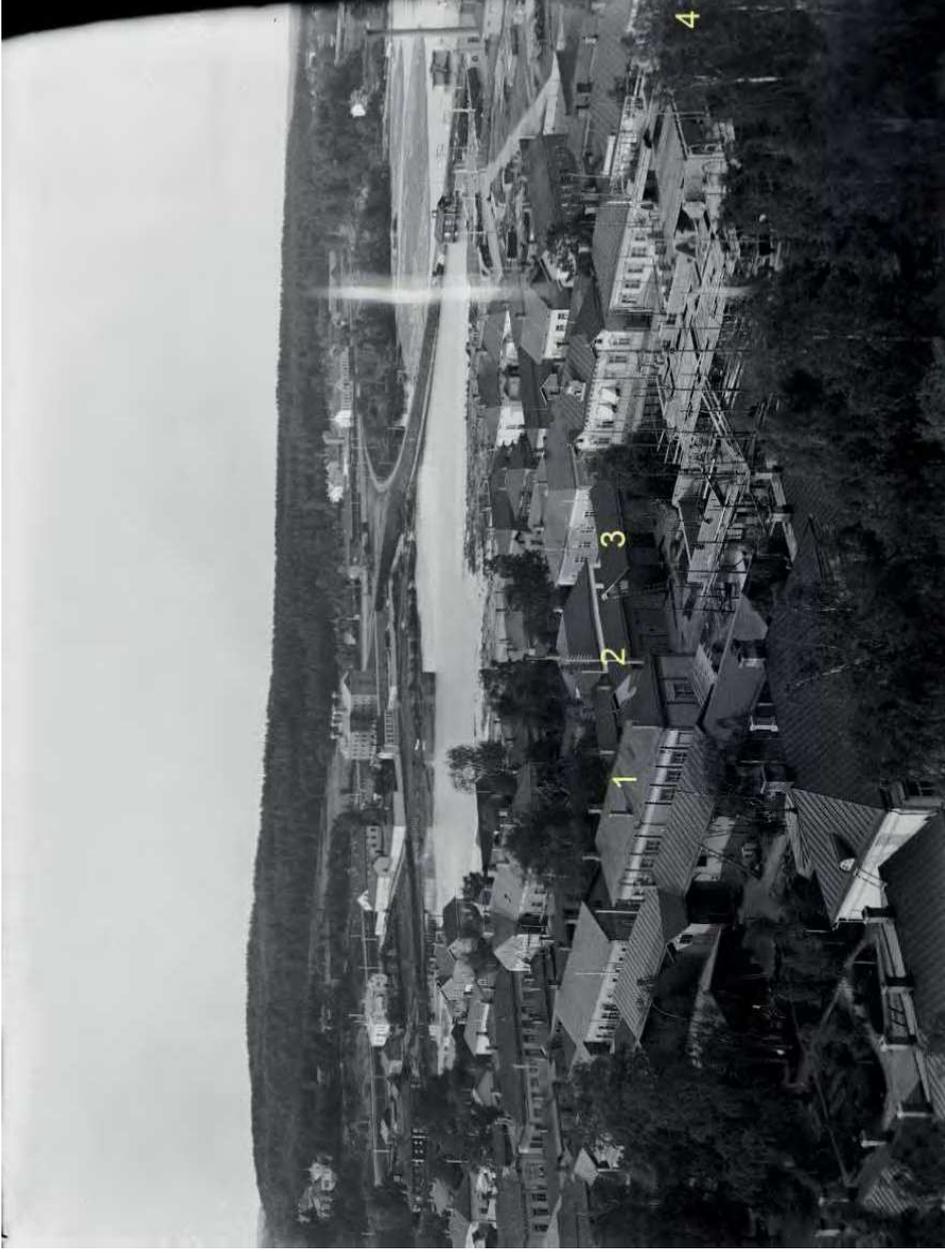
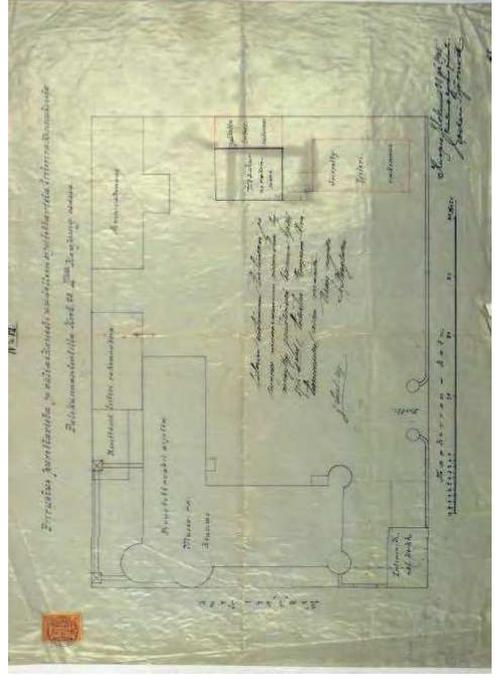
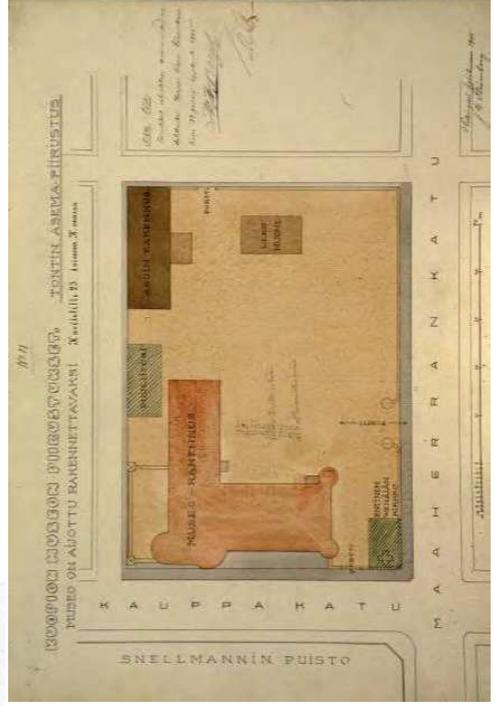
Museorakemus rakentella vuonna 1906 (kuva otettu kirkon tornista). Keskeneräisen museorakemuksen ohella kuvassa näkyvät tontin aiemmat rakennukset. 1) VPK:n talo eli aiempi poliisitalo. 2) ruokahuone. 3) museorakemuksen paikalta räntikädun varresta siirretty ulkorakennus. 4) tontin kaakkoiskulmassa sijainnut kreikkalaiskatoilinen kirkko jaa Juuri kuvan ulkopuolelle.
Etualalla ns. Ungerin talo, joka paloi vuonna 1907.
KHM, valok. Victor Barsokovitsch.

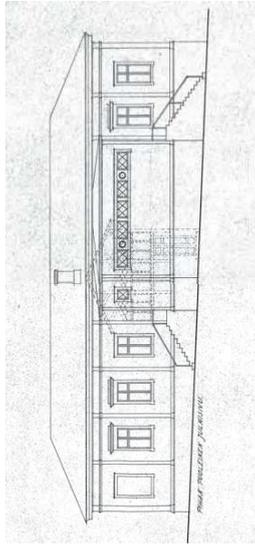
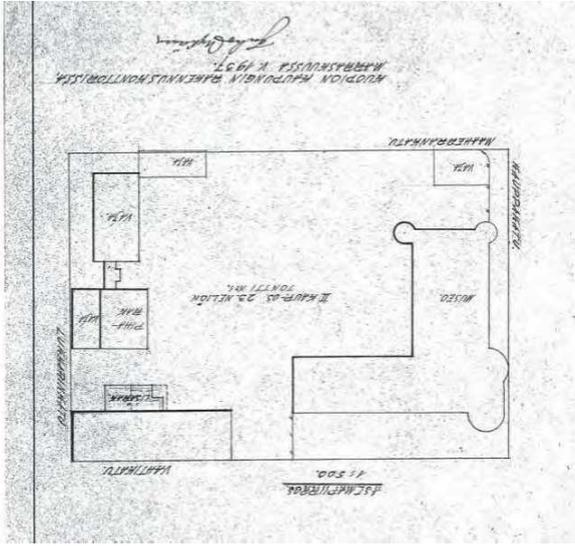
Alla vapaapoliikuntalaisia VPK:n talon portailta vuonna 1915. Kuvassa näkyvän kuisstin tilalle tehtiin uudet esteettiat vuonna 1938 kaupunginarkkitehti Juho Nykäsen suunnitelmän mukaan. KHM, valok. H.310, Grönroos.

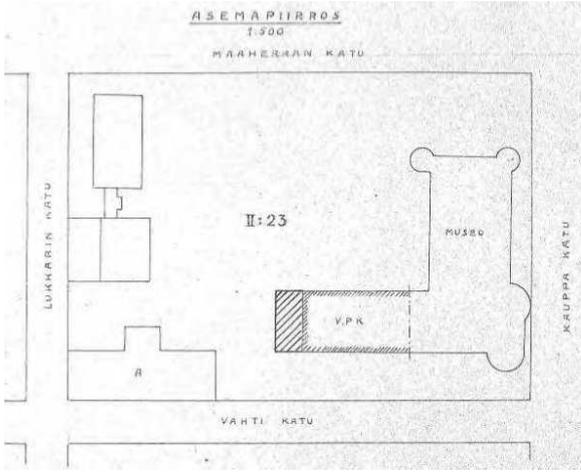
Strömbergin 1905 laatima asemapiirros tulevan museon tontista, jonka mukaan museorakemus rakennettiin. (KHM)
Kreikkalaiskatoilinen kirkko (entinen Wienin kirkko), Maaherrankadun ja Kauppakadun kulmassa on merkitty puretavaksi. Kauppakadun kulmuksesta Maaherrankadun puolella on aita ja ajoportti tontille. Kauppakadun ja räntikädun kulmukseen, museorakemuksen nurkalle on merkitty muuimainen aita, jota ei kuitenkaan toteutettu.

Oikealla Oskari Björnkvin laatinna, 30.8.1905 päivätty asemapiirros linterakemuksen siirtämisestä ja ulkorakemuksen laajentamisesta (KKA). Vahikadun eli nykyisen Museokadun varressa oliit linterakemuksen siirrettiin tontin kolliiskulmaan.

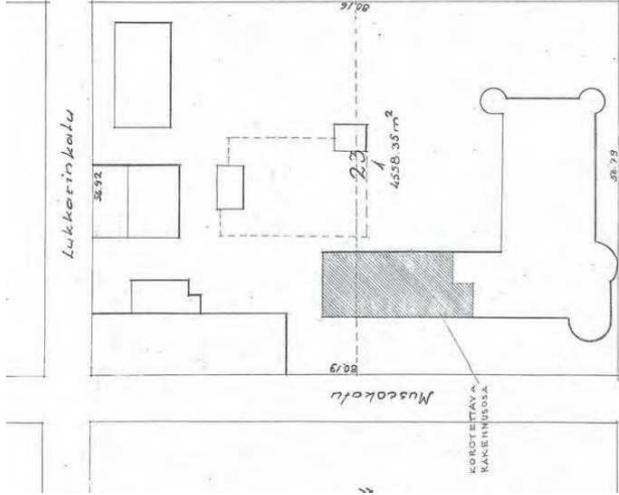

Kaupunginarkkitehti Juhon Nykäsen marraskuussa 1937 laatimat asemapiirros ja julkistuvapiirros VPK:n talon muutosta varten. Rakennuksen kuisti korvattiin pienellä laajennuksella, johon sijoitettiin eteis- ja wc-tiloja. Asemapiirroksessa Maaherrankadun varteen on merkitty kaksi vajarakennusta, jotka ilmeisesti olivat asiakirjassa mainittuja tilapäisiä isojen museoesineiden suojia. (KTA)

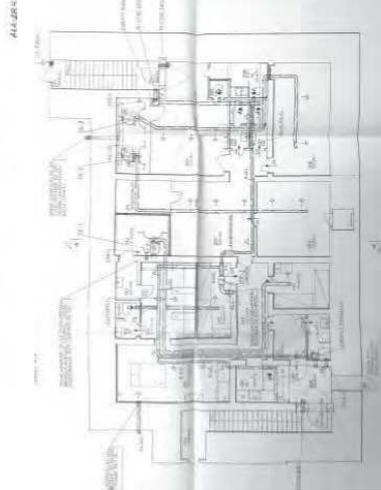
Museokadun puoleisen sivun päähen. VPK:n ruiskuhuoneen jatkeeksi tehtiin muuntamo huone vuonna 1939. (Kuopion kaupungin sähköiläosasto/ E. Hälöinen 22.12.1938; KKA).

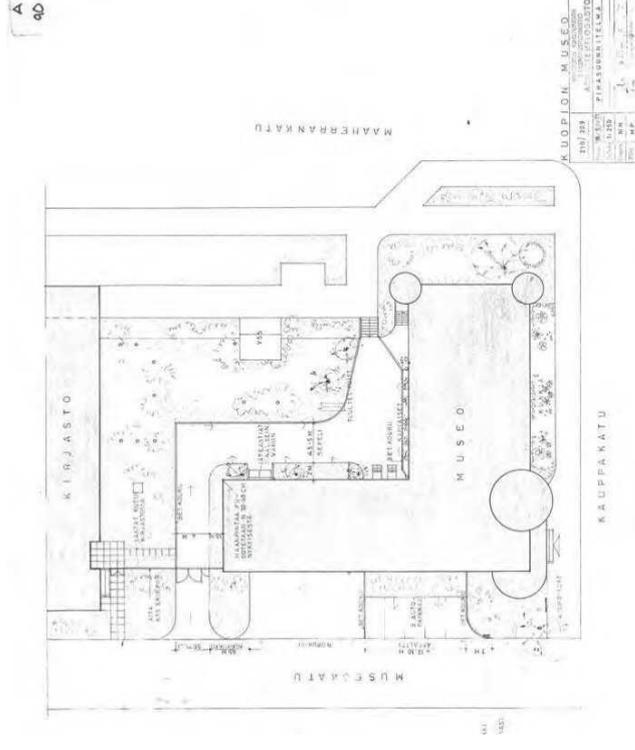
Museokadun sivun korotusta varten laadittu asemapiirros luonnos vuodelta 1952 (Seppo Ruotsalainen, Kuopion kaupungin arkkitehtiosasto; KTA). Keskeällä tontilla näkyy väestönsuojia sisärakennuksineen. VSS:n rakentamisaluetta on epäseiva.

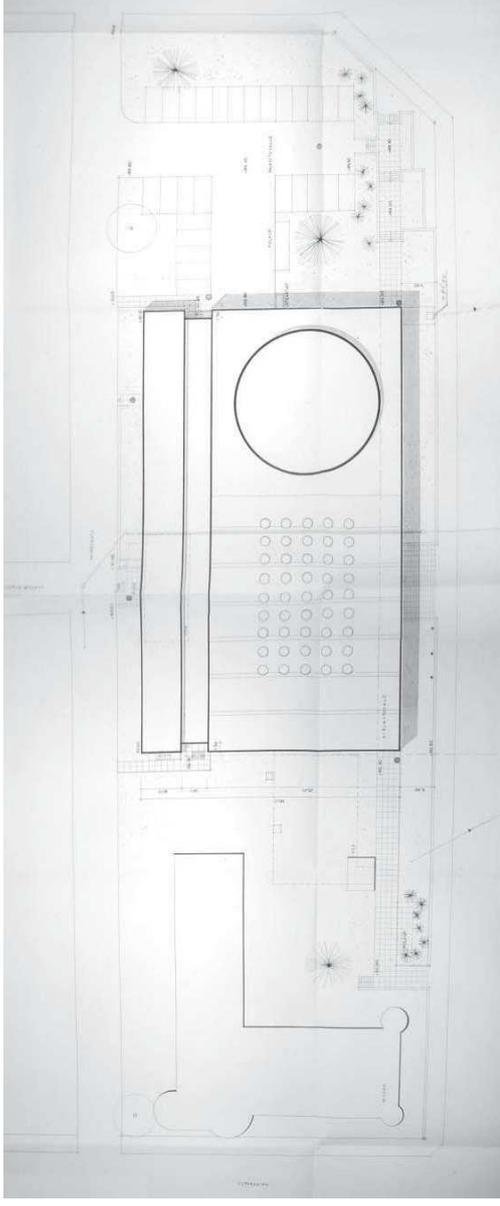
Väestönsuojan piirustukset vuosilta 1952 ja 1954. Kun uusi kirjastoalo rakennettiin 1960-luvun puoliväliin jälkeen, väestönsuojaan tehtiin yhteys myös sen kellarista. (KKA)

Alla museon pihan suunnitelma vuodelta 1971. (Kuopion kaupungin rakennustoimisto, arkkitehti-osaisto, Matti Hyötylä; KTA) Pihan myöskin jäsenyksi ja myös osa rakenteista kuten Maaherrankadun puoleinen alta portteineen ym. yksityiskorjaukset ovat peräisin tästä rakennusvaiheesta.

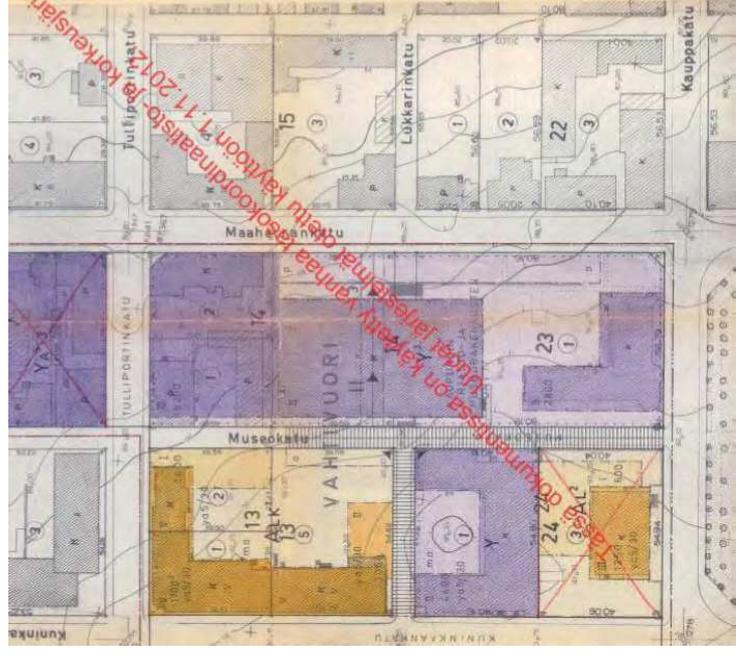
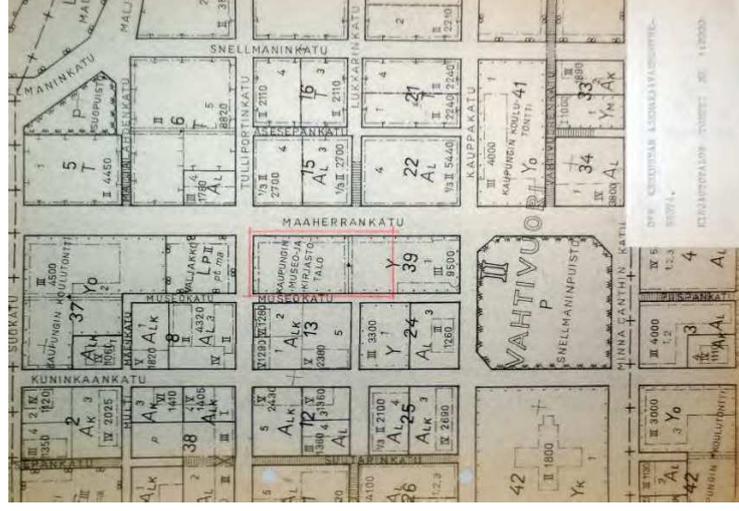

Uuden kirjastotalon asemapiirros. (Arkkitehtitoimisto Matti Hakala, 1965 / KKA)
 Museorakennus pihapiireineen piirustuksen vasemmassa laidassa.

Kirjastotalon tontti rakennuslupahakemukseen liittyvässä asemakaavaotteessa vuodelta 1965. (KKA)

Oikealla museon ja kirjaston tontti ajantasaa-asemakaavassa. (KTA)
 Voimassa olevassa, vuonna 1973 laaditussa ja 31.1.1974 sisäasiainministeriössä vahvistetussa asemakaavassa kortteilla on merkintä Y² ("Yleisten rakennusten korttelialue kaupungin tanssisiin"). Museorakennuksen kohdalle merkitty hieman olevaa rakennusta suurempi rakennusala. Sallittu kerrosala on 2800 m² ja kerrosten lukumäärä 2 (1).

3 Rakennuksen keskeiset suunnittelu- ja rakennusvaiheet sekä käytön pääasialliset vaiheet

3.1 Kansantalon suunnittelu ja rakentaminen

1872

Kaupunginkirjaston edeltäjä Kuopion kansankirjasto aloitti toimintansa. Kirjasto toimi eri paikoissa, kunnes 1890-luvulla nousi ajatus kirjaston ja seurojen yhteisen "kansantalon" rakentamisesta.

1883

Kuopion Isänmaallinen Seura perustettiin. Seuran tavoitteena oli alusta lähtien museon perustaminen, mutta samalla seuran ohjelmaan kuului myös kansankirjaston ja lukusalin aikaansaaminen.

1896

Kuopion Luonnonystävän Yhdistys perustettiin (säännöt vahvistettiin tammikuussa 1897). Yhdistyksen keskeisenä tavoitteena oli luonnontieteellisten kokoelmien kartuttaminen ja alan museon perustaminen Kuopioon.

1897

Uusi Savo julkaisi 18.11.1897 pääkirjoituksen otsikolla "Museorakennus Kuopioon", jossa se varauksesta ehdotti yhteisen yhteisen museorakennuksen rakentamista Isänmaallisen Seuran ja Luonnonystävän kokoelmia varten.

1898

Luonnonystävän yhdistyksen kuukausikokouksessa 2.1.1898 keskusteltiin museoiden tilantarpeen yhdistämisestä kansankirjaston, lukusalin ja VPK:n rakennushankkeeseen.

1899

Kaupungin valtuusmiehet päättivät varata vuosittain anniskeluyhtiön voittoa varoista tietyn summan "Kansantalon" rakentamista varten. Siihen kaavailtiin tiloja kansankirjastoa, sen lukusalia sekä suurehkoa kokoushuonetta varten. Viimeksi mainittu oli tarkoitettu lähinnä seuroille ja yhdistyksille. Luonnonystävän Yhdistys päätti esittää valtuusmiehille, että Kansantalon tehtäisiin tilat myös luonnontieteelliselle ja "historiallis-kansatieteelliselle" museolle.

1900

Kaupunginvaltuusto päätti vuoden 1900 lopulla kansantalon rakentamisesta ja asetti valokunnan valmistelemaan ehdotusta huonontiloista, rakennuksen paikasta ja tilaamaan piirustukset rakennuksesta. Rakennukseen piti tulla kansankirjasto ja lukusali, historiallis-kansatieteellinen ja luonnontieteellinen museo sekä kokous- ja liitahuoneita.

1901

Luonnonystävän yhdistyksen puheenjohtaja lehtori Benjamin Ståhlberg edesauttoi hankkeen toteuttamista arvovaltaisessa asemassaan rahatoimikammarissa. Hän teki markan Ruotsin, Tanskan ja Pohjois-Saksaan tutustua kesken sikäläisiin museoihin ja laati näkemänsä pohjalta kirjasen *Suunnitelma Kuopion museolle* vuonna 1901 (Luonnonystävän julkaisu 1, Kuopio), missä annettiin ohjeita seurojen kokoelmien järjestämisestä. Ajan hengen mukaiset museaaliset tarpeet ja vaikutteet erityisesti

pohjoismaista ovat ohjanneet varhaisessa vaiheessa Kuopion kansantalo-ohjanketta ja rakennussuunnittelua. Museoiden tilatarpeet ja toiminnot on huomioitu jo piirustuksia tilattaessa.

Kansantalovaliokunta neuvotteli ensimmäisen kerran arkkitehti J.V. Strömbergin kanssa kansantalon suunnittelusta.

1902

J.V. Strömberg laati viisi vaihtoehtoista luonnossuunnitelmaa. Kansantalovaliokunta hyväksyi 6.2.1902. Strömbergin esittämän sijoitusehdotuksen ja samalla rakennuspaikasta palokunnantalon tontin n:o 78.

Kaupungin valtuusmiehet tekivät "lopulliset" päätökset kansantalon rakentamisesta kokouksissa 10.2. ja 19.12.1902.

1904

VPK:n tulo mukaan talohankkeeseen varmistui.

1905

J.V. Strömberg laati uudet luonnopiirustukset, jotka valtuusmiehet hyväksyivät tammikuussa. Toukokuussa valtuusmiehet oikeuttivat rakennustöiden alkamiseen hyväksymään uudet julkisivupiirustukset, jotka olivat tyyliltään aiempaa linnamaisempia.

Strömbergin piirustukset kesäkuulla 1905

Strömberg on päivännyt piirustukset Helsingissä kesäkuulla 1905 ja ne vahvistettiin lääninkonttorissa 22.9.1905.

Strömbergin muuttamat piirustukset loka-marraskuu 1905

Strömberg on päivännyt lokakuulla Kuopiossa 1905 muutospiirustukset, jotka koskevat ruiskuhuoneen tiloja Museokadun puolella (lieväät ovet siirretty avautumaan kadun puolelle, leikkutorin viereen erotettu pieni huone, uuneja lisätty eri tiloihin).

Marraskuulle Strömberg on puolestaan päivännyt Kauppakadun puoleisen julkisivun, jossa muutoksia ovat tornin 2. kerroksen ikkunoiden muuttaminen suljokkaarisiksi, torninhuipun "ampuma-aukkojen" muutos ja parvekkeen lisääminen torniin ja suoran julkisivupinnan kulmaukseen toisessa kerroksessa. Piirustukset vahvistettiin lääninkonttorissa 14.2.1906.

Rakennustyöt käynnistyivät elokuussa 1905 ja peruskivi laskettiin 10.10.1905. Perustusten ja kivijalan työt teki erillisinä urakkana Kusti Miettinen¹. Perustusten piti sopimuksen mukaan olla valmiina 1.11.1905 ja kivijalan 1.4.1906.

1906

Museotalon rakentamisen pääurakan sai rakennusmestari Oskar Flinck (urakkasopimus 19.3.1906). Sopimuksen mukaan rakennuksen oli oltava harjakorkeudessa 25,9.1906, ulkorappausta vaille valmiina kesäkuun alussa 1907 ja rappauksineen 1.8.1907.

Työmaan valvojana toimi rakennuksen suunnittelija, arkkitehti J.V. Strömberg.

Museorakennuksen muuraus oli toukokuun lopulla noin alakerran ikkuno-

den yläosan korkeudella.²

Pääurakan ohella teetettiin erikseen mm. lattioiden maatyöt, sillä kaupunki maksoli rakennusmestari H. Wepsäläiselle marraskuussa 1906 museorakennuksen "lattialustusten täyttöurakan loppua".

1907

Rakennus valmistui ja luovutettiin 2.7.1907. Talo tuli siis valmiiksi kulkua ennen urakkasopimuksessa määrättyä ajankohtaa. Rakennus todettiin muutoin tehdyksi hyvistä aineista, mutta Strömberg kirjautti pöytäkirjaan seuraavan maininnan: "Rappaus kylä oli muutamiin paikkoihin ollut sopimatonta valmisteleltään, mutta kun urakoitsija on velvollinen kahden vuoden ajan huolehtimaan rakennuksesta, tulee hänen korjata niitä mahdollisista vajavaisuuksista ilmeeseen".³

Toteutusvaiheessa rakennukseen oli tehty alkuperäispiirustuksiin nähden joitakin muutoksia, jotka mainittiin pöytäkirjassa:

- rakennukseen oli tehty neljä uutta ikkunaa, mutta samalla oli kolme piirustusten mukaista ikkunaa jäänyt pois

- yksi piirustuksiin merkitty uuni oli jätetty pois

- yhden katon maalaus oli jätetty pois.

Flinkin urakan ohella kaupunki teetti rakennuksessa erikseen maalaus-töitä, sillä maalari Gustav Vartiainen laskutti 19.7.1907 museorakennuksen sisä- ja ulkopuolen kalkkimaalauksista.⁴

Museorakennusvaliokunta katsoi kirjeessään valtuusmiehille 23.9.1907 suorittaneensa tehtävänsä, mutta oli sitä mieltä, että sen on edelleen jatkettava freskovaikuttana kunnnes fresko on valmis.⁵

Tilojen käyttö Strömbergin piirustusten mukaan:

1. kerroksessa sisääntulotilat, kirjaston tilat (kansankirjasto ja lukusali), VPK:n ruiskuhuone, vahtimestarin asunto.

2. kerroksessa museoseurojen tilat eli kansatieteellinen osasto (KIS; 4 huonetta), luonnontieteellinen osasto (KLY; 6 huonetta) sekä seurojen yhteinen kokoushuone.

1909

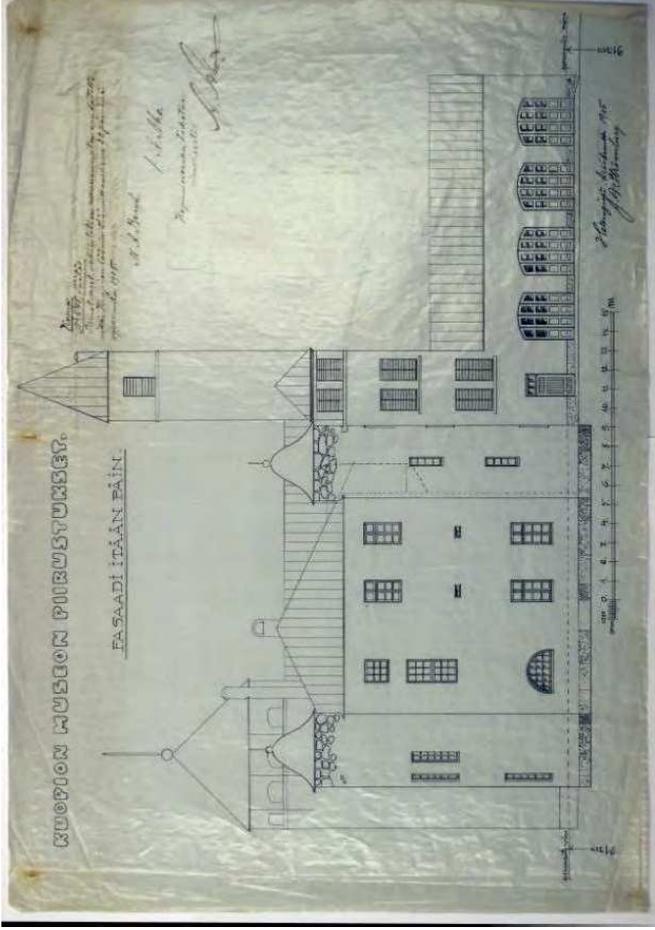
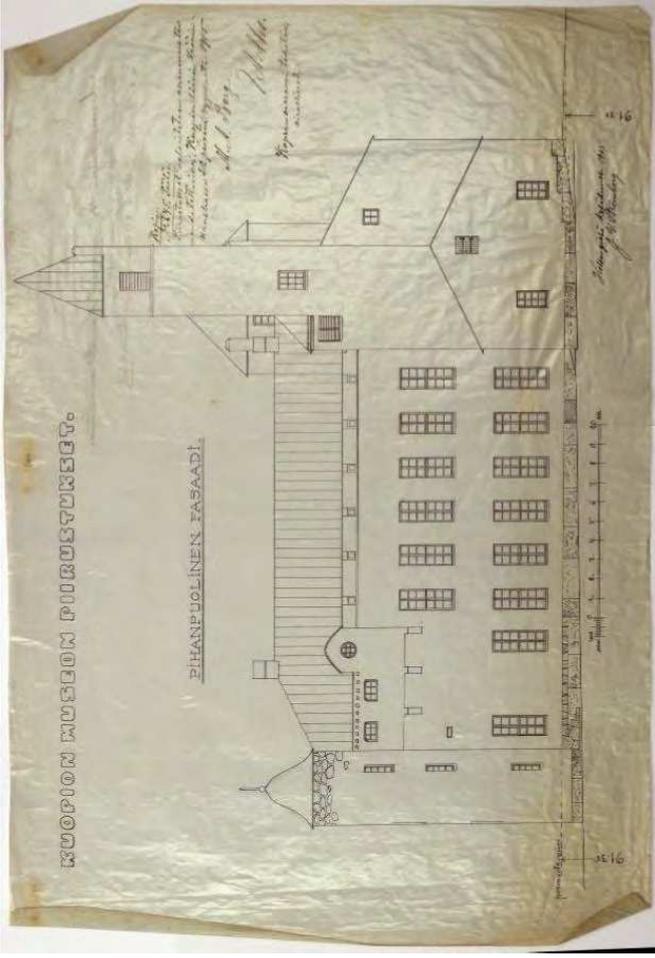
Juho Ressaalta erikseen tilattu porrashuoneen fresko "Rakentajat" valmistui syyskuussa 1909.

Vitteet

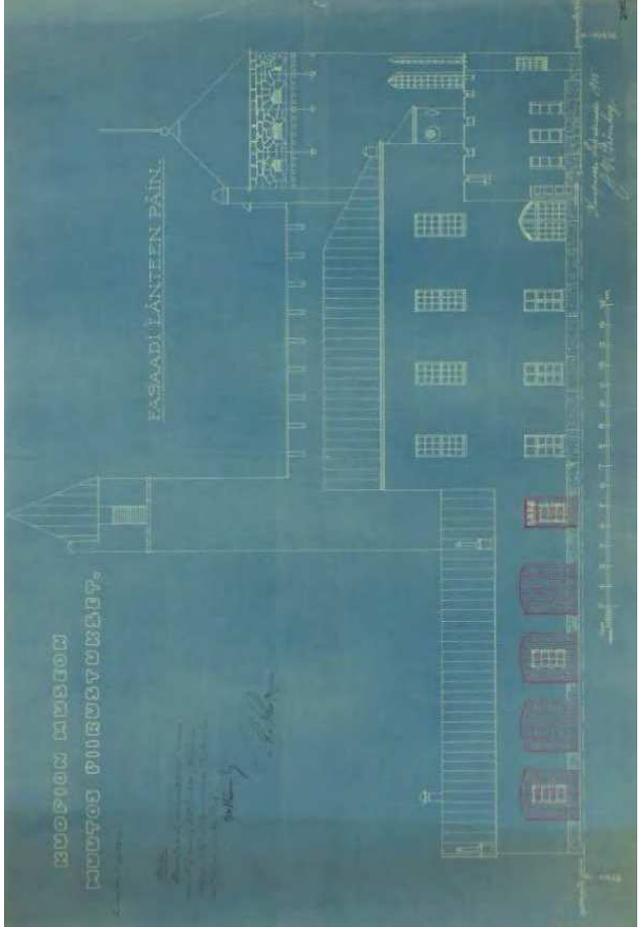
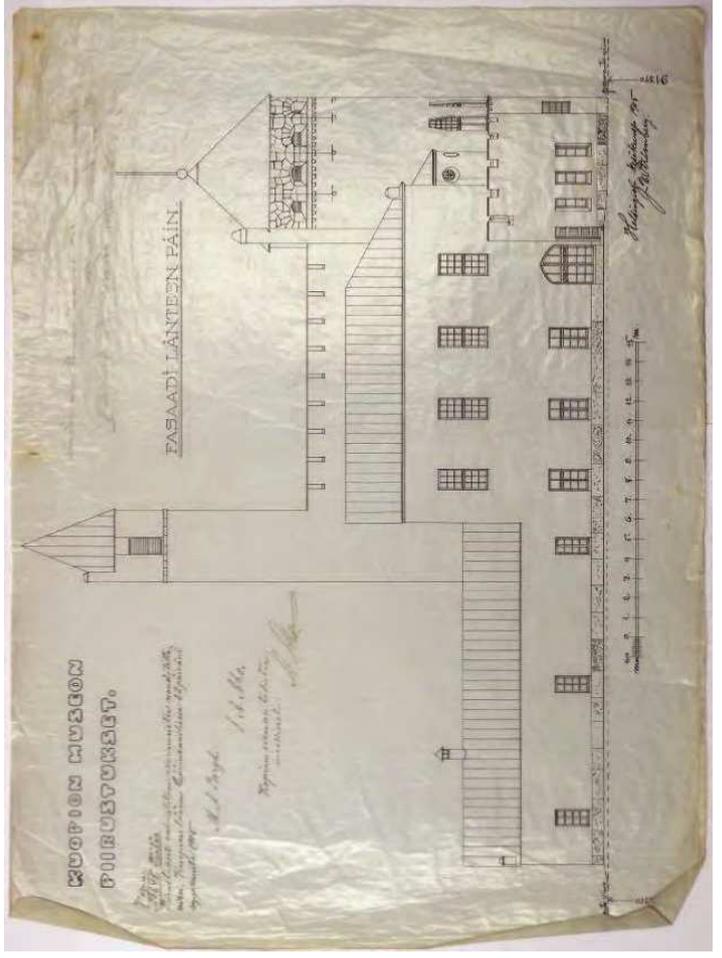
Yhteenvedossa museorakennuksen hankesuunnittelun ja rakennusvaiheista lähtien on käytetty kirjallisuutta (haapasaari 1994, Rovainen 1987, Riekkö 2005, Mattikainen 1990) sekä erikseen mainittuja asiakirjoja.

- 1 Urakkasopimus 19.8.1905, valokopio KKA
- 2 Kuopion kaupungin kunnalliskertomus 1906, KKA
- 3 Kirjasto-lukusali-museorakennuslaskutaman pöytäkirja 2.7.1907, KKA
- 4 Museon 100-vuotismuistelyyn aineistot, KHM
- 5 Kuopion kaupungin kunnalliskertomus 1907

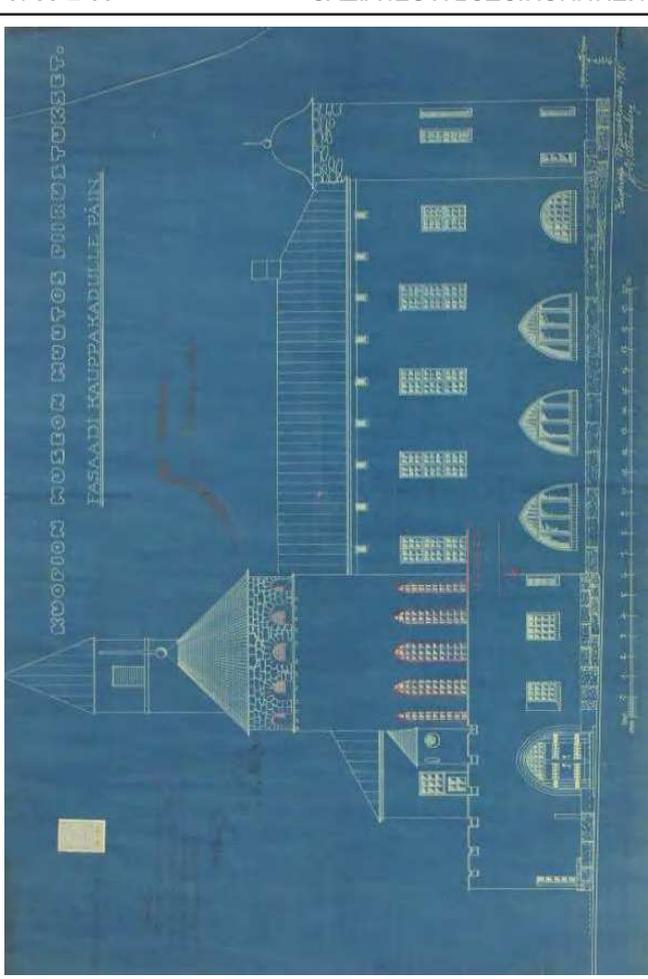

Kuopion kaupunginarkistossa on edellisellä aukeamalla esitetty J. V. Strömbergin kesäkuussa 1905 päiväämää piirustusarkkia vastaava, mutta piirustusarkkialle laadittu museorakennuksen pääpiirustusarja. Yllä vasemmalla pohjoinen eli pilhanpuolen julkisivu, oikealla itään eli Maaherrankadulle oleva sivu. Alla vasemmalla länteen, nykyisellä Museokadulle oleva julkisivu. (KKA)

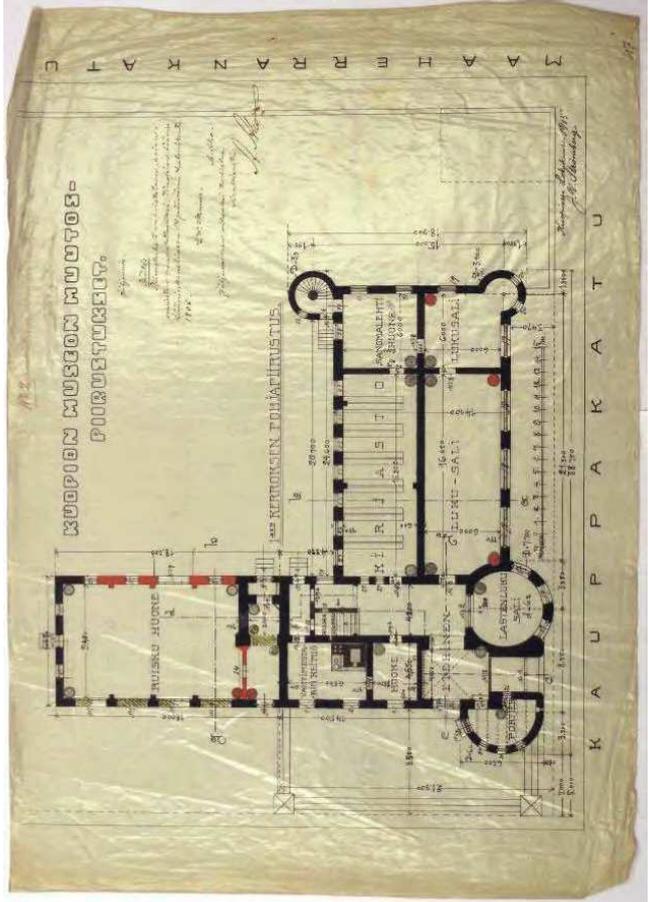
Strömbergin lokakuussa 1905 Kuopiossa päiväämä piirustus nuiškuhonesiiven oven muuttamisesta pihasisvulta Museokadun puolelle. (KKA)

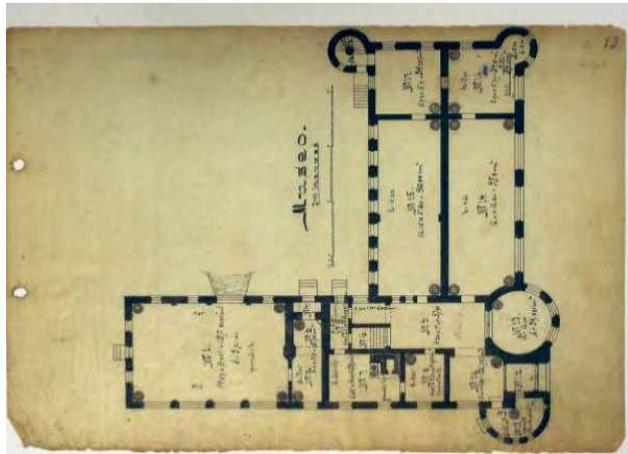
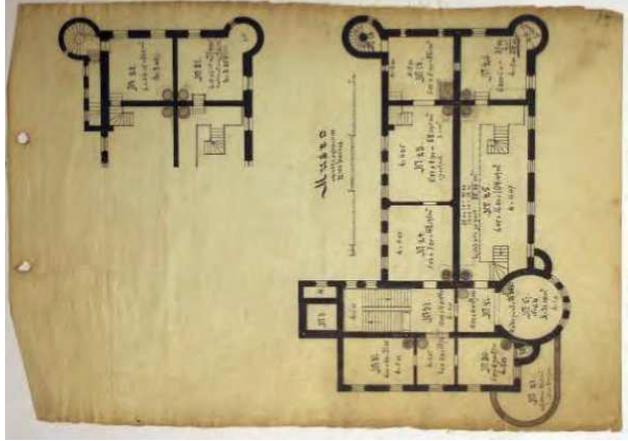
Kaupungimarkkinoissa on myös joltakin sinikopioita museon muutospiirustuksesta. Yllä Kauppakadun ruoaleisen julkisivun muutos maasakuulta 1905, johon on punaisella merkity muutettavat kohdat. Oikealla saman originaali. (KKA)

Strömberg on muuttanut päätömin korkeat ikkunat suip-pokaansiksi ja lisännyt tomin kykeen pienen parvekkeen. Tomin väösan pttikuikkunoiden muoto on myös hiukan muuttunut.

Ilmeisesti kustannuslaskelmin liittyvät signeeratontat ja päävääntömmät pohjapiirrokset, joihin on merkity huoneiden mitat ja pinta-atat. Piirrokset on mahdollisesti tehty aivan vuoden 1905 lopulla, jolloin Strömberg laati lopullisen työselostuksen. (KKA)

1. kerroksen muutospiirustus lokakuulta 1905. Kesäkuun piirustuksiin nähden poistettavat osat on merkity vihreällä ja lisättävät punaisella. (KKA)

Talon suunnittelija J.V.Strömberg

Helena Riekki kuvaa J.V.Strömbergiä seuraavasti (Riekki 2005, 547-548):

"Johan Viktor Strömberg (1863-1932) on Kuopion 1900-luvun alkupuoliskon kaupunkikuvaan entien vaikuttanut arkkitehti, jonka työn jälki näkyy Kuopion vanhan pääkadun, Kauppakadun, varrella edelleenkin vahvana, vaikka osa rakennuksista on nykyvaikaisuuden ja tehokkuuden nimissä jo ehditty purkaakin.

Selamasta torille ovat meijeri, museo, Suomen Pankki, Yhdyspankki ja kauppahalli. Poissa ovat Kansalliskauppa, NIMKY ja torin reunalla Sääs-töpankki sekä Mimma. Cantinin kadun varrella Raittiusseura samoin kuin Puutarhurin talo Päivärinteestä sekä voima-asema Tulliportinkadun alkupäästä. Mutta jäljellä ovat Kuopion Puhelin Puusepänkadulla, kaupakoulu entinen rakennus Maaherrankadun varrella, ammattikoulu rakennus vankilan kapeassa, Asemakoulu Asemakadun puolella oleva rakennus, Mimma Cantinin. Perillisten asuintalo Kollonniemenkadulla ja Hartjalan vanha päärakennus keskustan ulkopuolella Savilahdessa. Pujolla on vielä Strömbergin piirtämä maja, mutta ei enää hänen tilitoimiaan.

1900-luvun alkuyhymminä Strömberg suunnitteli Kaatumatautisten hoitoyhdistyksen ylläpitämän parantolan uudisrakennukset. Vaajasaloon vuonna 1908 rakennetun Kukkaismaen naistenparantolan ja mantereen puolelle Kortejolle Juholan tilalle vuonna 1927 rakennetun miestenparantolan. Sillinjärveltä on Strömbergin kynästä Tairitarhajan Pikku-Tarjuna tunnettu rakennus sekä Karttulan Sävänniemen kirkko. Niihin kuului myös Sävänniemen ruuilahteitaan rakennus. Hänen kynästään on todennäköisesti myös siellä Ynä jäljellä oleva mittava kivinavetta. Lisämessä on Strömbergin piirtämä kauppahalli. Uudisrakennusten lisäksi Strömberg laati huomattavan määrän muutospirouksia, mutta myös luonnoksia, jotka eivät joutaneet toteutukseen. Näistä näyttävimmit olivat Kuopion kaupungintalon laajennussuunnitelmat:

Piirustukset ovat 1900-luvun alun ja 1920-luvun lopun väliseltä ajalta. Tuon lähes 30 vuotta, vuodesta 1899 vuoteen 1928, Strömberg toimi Kuopion teollisuuskoulun lehtorina. Ennen sitä hän toimi opettajana Turun teollisuuskoulussa. Viipurissa syntynyt ja siellä koulunsa käynyt Strömberg oli valmistunut arkkitehdiksi Polyteknillisestä opistosta 1887, jonka jälkeen hän työskenteili Helsingissä C. G. Nyströmin toimistossa vuoteen 1890. Tällöin hän matkusti Berliiniin, jossa hän opiskeli vuoden verran Teknillisessä korkeakoulussa.

Strömberg oli Kuopiossa työllin ja tekniikan edelläkävijä rakennussuunnittelijanaan. Etenkin julkiset rakennushankkeet 1900-luvun alkupuolen Kuopiossa saivat lähes poikkeuksetta hahmonsia Strömbergin kynästä. Ne olivat kansallismuotittisesti sävyttyneen Jugendin leimaamia. Ensimmäisen kymmenluvun lopulla syntynyt Kansalliskauppa suunnitelmille olivat luonteeltaan symmetriset julkisivuratkaisut. Myös puurakennuksissa Strömberg oli edelläkävijä käyttäessään runkorakennetta, kun yleisesti vallitsevana oli vielä hirsirakentaminen. Paitsi suunnittelijana ja opettajana Strömberg vaikutti Kuopiossa myös monella muulla tavoin lauta-kunnissa ja komiteoissa. Kuopion kaupungin kiitetty ja mallina käytetty vuoden 1921 rakennusjärjestys lienee ollut hänen käsialaansa.

Strömberg kuoli Tammissaarella. Hänen viimeinen leposijansa on Kuopion Isolla hautausmaalla. Pääkäytävän varrella on hänen suunnittelemansa punagraniittinen hautamuistomerkki, jonka hän oli piirtänyt ensimmäisen puolisensa Tella Strömbergin vuonna 1912 tapahtuneen

Arkkitehti J.V. Strömberg. (KLM)

Kauppakatu on J.V. Strömbergin arkkitehtuurin tärkein näyteikkuna. Museon ohella kuvassa taempana näkyvät Strömbergin Suomen Pankki (vain. 1912) ja Kansalliskauppa (vain. 1912). (KHM)

Kuoleman jälkehen. Muistomerkin yksityiskohtin kuuluu kiveen hakattu tiimalasi symboloimassa ajan kulumista."

--

Täydennyksenä edelliseen voi mm. mainita, että G.E. Asp hyödynsi Strömbergin opetusmateriaalia toimittamassaan kirjasarjassa Huonerakenteiden oppi. Espu-heessä Asp ilmoittaa kirjoittaneensa puusepäntöitä ja ilmanvaihtoa koskevat osat "lehtori J.V. Strömbergin luentojen mukaan" (Asp 1904-1908).

Museorakennuksessa kuten muissakin Strömbergin suunnittelemissa rakennuksissa näkyy hänen vankka rakennustekninen osaamisensa, mikä osaltaan mahdollisti arkkitehtonisesti moni-lmeisten rakennusten suunnittelun.

Näytely "J.V.Strömbergin arkkitehtuuria Kuopiossa" järjestettiin Kuopion museossa 1976. Näytelyn ideat, kokosivat ja pystyttivät Helena Riekki ja Hannu Puurunen Kuopion läänin taidetoimikunnan myöntämällä apurahan turvin.

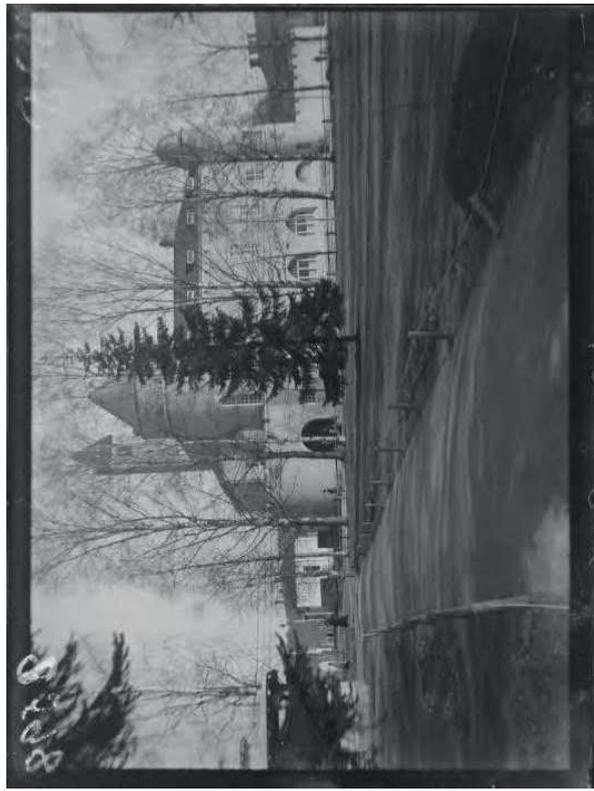
"Rakennusmestarit Kuopion museon rakennustyömaalla 1906" (KHM, Viktor Barsokovitsch). Rakennus on noussut räystäs korkeuteensa.

Museorakennus keskeneräisenä talvella 1906-1907. Kauppatkadun varressa on vielä työmaan aikainen aita. Oikealla kreikkalaiskatolinen kirkko, joka purettiin 1908. (KHM, Viktor Barsokovitsch)

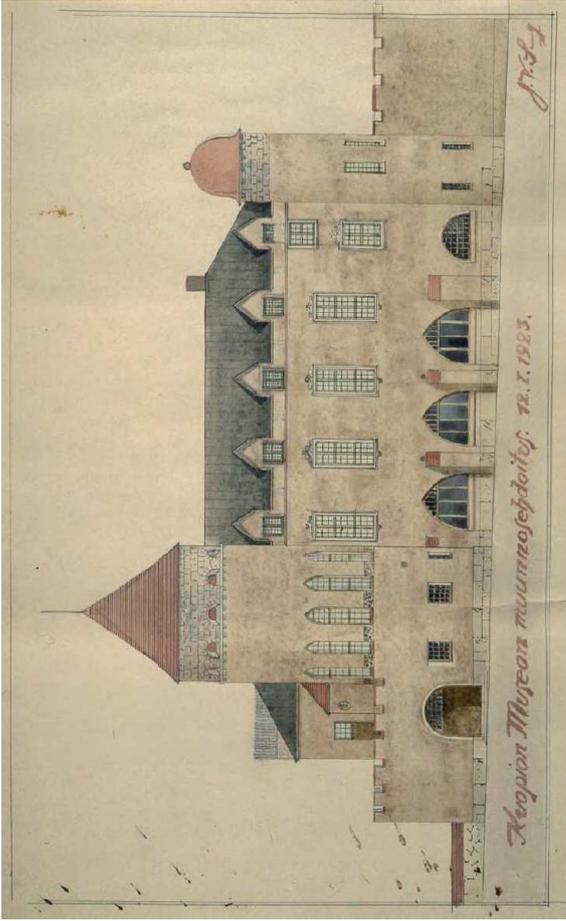

J.V. Strömbergin, ilmeisesti Suomen Pankin rakennuksen suunnittelua (1910) varten ottama kuva Ungerin talon tontista. Taustalla museorakennuksen nykyisen Museokadun puoleinen sivu. (KHM)

Museorakennus Snellmanin puistosta nähtynä vuonna 1916. (KHM, Viktor Barsokovitsch)

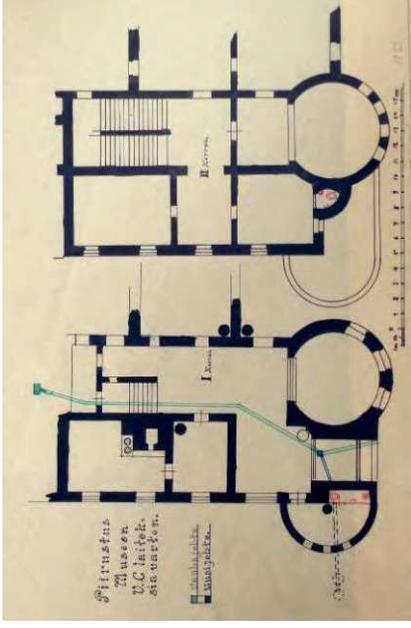

1923

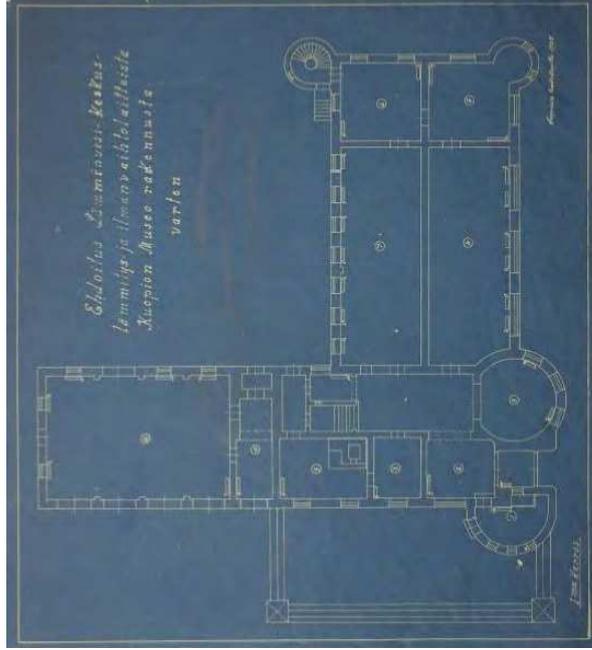
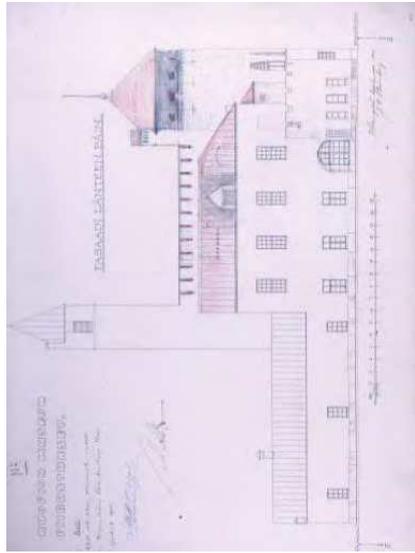
J.V. Strömbergin toteutumaton ehdotus pääsivien ulakokerroksen käyttöönotosta ja sen aiheuttamasta Kauppakadun puoleisen julkisivun muutoksesta. (KHM)
Ullakon ikkunoiden ohella suunnitelmassa on muutoksina aiempaan nähtäen tukkipilasterit, 1. kerroksen suppukaan-ikkunoiden välissä ja 2. kerroksen korkeiden ikkunoiden barokkinekiiset kevykset. Pikkutomin katon muoto on muutettu toteutuneen mukaiseksi (kupolimaisempi ja alku-peräissuunnitelmassa). Kuvan oikeassa laidassa olevan muurin Strömberg on nostanut samalle korkeudelle päätömin parvekkeen kanssa. Museokadun siipeen on hahmoteltu poikkipääty, mikä ehkä liittyy porrashuoneen jatkamiseen 3. kerrokseen. Mikään näistä muutoksista eivät toteutuneet.

Vasemmalla laidassa mahdollisesti samaan aikaan tehdyjä luonnoksia muiden julkisivujen osalta (pohjajalirroksia ei ole löydynt). (KHM)

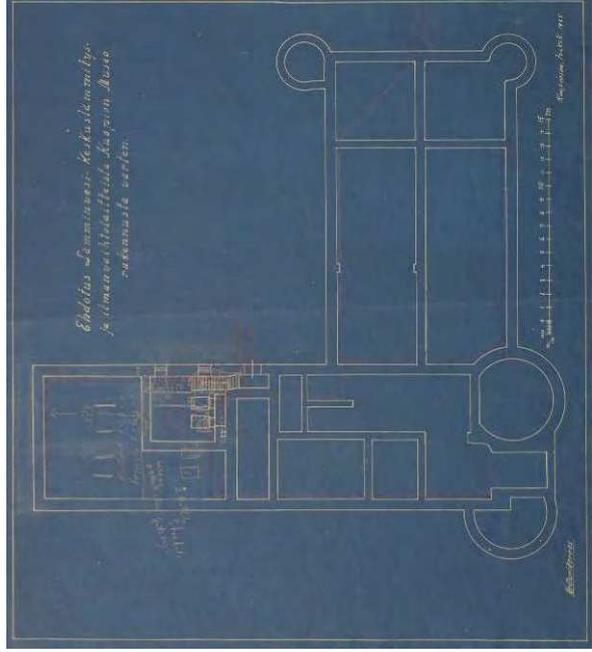
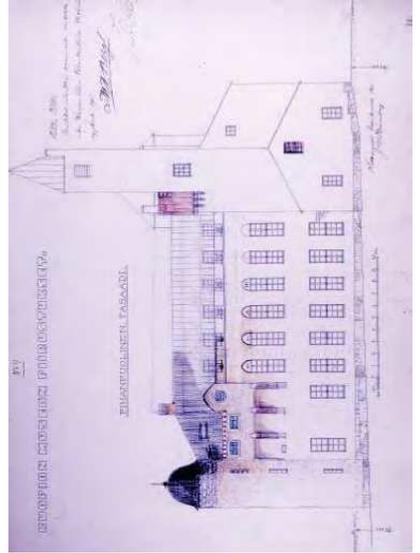
1923

"Piiustus Museon V.C. latoksia varten". 1. ja 2. kerrokseen tehdyt WC:t merkity punaisella. (KKA)

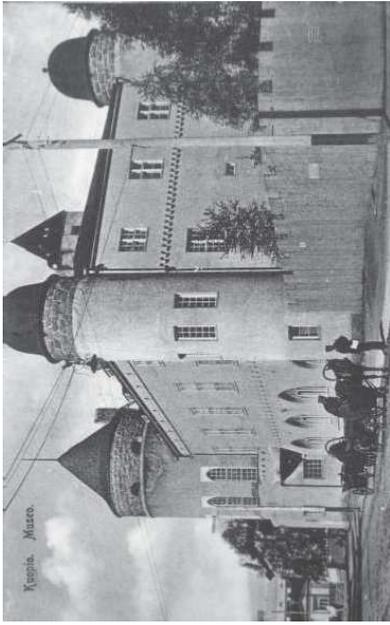

1926

Museorakennus varustettiin keskuslämmityksellä vuonna 1926. Samalla rakennukseen saatiin lämmin käyttövesi ja tehtiin joitakin muutoksia ilmanvaihtoon. Vasemmalla 1. kerroksen pohjajalirroksia vuodelta 1925. Kattihuone sijoitettiin VPK:n ruiskuhuoneen seinähuoneen alle kaivattuun kellaritilaan (pirustus alkeella). (KKA)

3.2 Korjaus- ja muutostyöt

Museorakennuksen aiottu (1912-1918, KLM)

1906 (-1938)

Museorakennuksesta Kauppakadun ja Maaherrankadun kulmaukseen pystytettiin purettu "Venäjän kirkon" paikalle ulkonäöltään kivimuuria muistava lankkuaita. Aita purettiin 1938 pahasti rapistuneena ja tilalle tehtiin pieni kulmapuisto.

1908-1914

Kulttuurihistoriallisen museon ja luonnontieteellisen museon näyttelyiden rakentaminen. Museo avattiin ensimmäisen kerran yleisölle 1908, mutta lopullisesti rakennuksen toisessa kerroksessa sijainneiden luonnontieteellisen ja kulttuurihistoriallisen museon näyttelysaliin kiinteät kalusteet ja näyttelyt valmistuivat vasta 1914, seitsemän vuotta rakennuksen valmistuksen jälkeen.

(Kts. lähemmin luku Näyttelytilojen keskeiset muutostyöt.)

Luonnontieteellisen museon tilat sijaitsivat Strömbergin piirustuksen mukaan Kauppakadun puoleisella sivulla ja kulttuurihistoriallisen museon piirustuksen mukaan puoleisella sivulla ja kulttuurihistoriallisen museon piirustuksen mukaan puoleisella sivulla. Parven kateen päällä näyttää olleen vaakasuora lasikokoja pienempiä näyttelyitä varten. Parven alle puolestaan oli sijoitettu suuret lasivitrinit, joihin oli rakennettu dioraaamoja. Kulmahuoneeseen sijoitettiin ns. Melan kokoelmat.

Kulttuurihistoriallisen osaston sali oli Strömbergin piirustuksen mukaan jaettu väliseinällä kahtia. Kolliskulman huone oli välipöytä jaettu kahtia, alakerrassa oli savupiiri ja yläkerrassa "herrasväen kamari". Kamaria ei kuitenkaan saatu kalustettua, vaan tila toimi kokoelmahuoneena ja KIS:n kokoustilana. Porras ylempään huoneeseen nousi salin nurkasta.

Luonnontieteellisen museon näyttelyä. (KHM, Viktor Bärsokevitš)

1911

Museorakennuksessa tehtiin pienempiä korjauksia, kuten uunien korjauksia, VPK:n siiven piippujen varustaminen "tuulihatulla", kaksinkertaisen oven tekeminen lipunmyyntihuoneeseen, katon ruostuneiden kohtien verhoaminen ja katojen tekeminen aaltolevystä pihapuoleiselle sisääkäynnille.¹

"Isänmaallisen Seuran museoon on hankittu uusi sisustus, joka välttämättä vaatii museihuoneiden kattojen ja lattioiden uudelleen maalausta" - määräaikaesitys seuraavalle vuodelle.²

1917

Kirjaston tilojen uusi sisustus eli hyllystöt, lehterit yms. valmistui. Kirjasto muutui samana vuonna perustetun kansalaisopiston kirjastoksi. Lukusalia käytettiin myös opetustilana.

Strömbergin vuonna 1906 tekemissä suunnitelmissa Kauppakadun puoleinen suuri sali on merkitty lukusaliksi ja sisäpihan puoleisessa, jonka kohdalla lukee "kirjasto", on esitetty kirjalylyt. Rakennuksen valmistuttua pihapuoleista salia kutsuttiin lainausosastoksi. Salista oli eteisaulan puolelle kaksi luukkua, joiden kautta sanotaan kirjojen lainauksen tapahtuneen. Tämän mukaan yleisöillä ei siis ollut pääsyä lainausosastoon.

Vuoden 1917 jälkeen pihapuoleinen sali muutettiin opintolukusaliksi ja kadunpuoleinen lainausosaliksi. Kirjaston kanslia sijaitsi Kauppakadun puoleisessa pienemmässä, joka Strömbergin piirustuksessa on merkitty toiseksi lukusaliksi.

Opintolukusalin lehterin suunnitteli kirjastonhoitaja Emerik Olsoni ja se toteutettiin 1917.

"Uusi sisustus, hyllyt kahtena kerroksena pitkin kolmea seinää rapusineen ja gallerioineen, kaapit neljälle seinälle ikkunojen väliin ja päiväystäjän pöytä tilaatin opiston johtajan piirustusten mukaan o.y. Puuseppältä. Kuopiosta ja valmistuivat syyskuun alkuna."³

Lehteri kiersi opintolukusalin sydänmuurin puoleisella seinällä ja päätyseinällä, mutta ikkunasena jäteitin vaakaasi. Lehterit oli tehty kiertämään nurkissa olevat korkeat uunit. Portaat lehterille nousivat molemmissa päädissä.

Lehterin kantavat rakenteet olivat puuta, sen etureunaa kannattivat sorvattu pilarit, takareunallaan lehteri tukeutui tiiliseiniin. Kevyet kaiderakenteet saattoivat olla kokonaan puuta, mutta on myös mahdollista, että niissä ole rautaosia.

Lehterin alla ja päällä oli seinät kokonaan peittävät kirjalylyt, joiden rakenteen olivat puuta.

Lainausosaston sisustus valmistui 1918. Sanomalehtien lukuhuone sijoitettiin 1. kerroksen tornihuoneeseen.

1923

J. V. Strömberg laati piirustuksen talon ullakkokerroksen laajentamisesta museoksi, mutta hanke ei toteutunut.

1923

Museorakennuksen asennettiin kaksi wc:tä, joista toinen tuli alakertaan portierin huoneeseen siten, että ovi tehtiin alemman lipunmyyntiluokan paikalle. Toinen wc tuli toiseen kerrokseen, tornin vieressä olevaan intendenttien huoneeseen (eli suunnilleen samalle kohdalle kuin alakerrassa).

1926

Keskuslämmityslaitteet rakennettiin. Ruiskuhuoneeseen alle kaivettiin kellaritila, johon sijoitettiin kattilahuone ja pottoainevaraisto. Savupiippu muu-

rattiin leikkunukuivaustomin sisälle. Rakennettiin keskuslämmitysverkosto pattereineen (50 mm putkistot, vapaakiertoinen järjestelmä, johtoreiteiksi tehtiin lattianalaaleita). Huoneoloissa olevat uunit purettiin lukuunottamatta vahingonkorvausta keittiön uunia hollonena ja sisätiloalun vuolukiviä. Lämmityksen ohella rakennukseen saatiin lämmin käyttövesi ja ilmanvaihtoa parannettiin.

Varsinaisten huoneitilojen käyttö säilyi ennallaan. Pieniä muutoksia esimerkiksi kirjaston saleissa saattoi aiheuttaa uunien purkamisesta saatu lisätila.

1928

Kirjaston tilojen valaistus uusittiin.

n. 1930

Intendenttien huoneeseen rakennettiin kokoomakaapit. Kaappien suunnittelusta ja tekijöistä ei ole löytynyt tietoja.

Kaappien runko on ilmatua mäntyä, vaneripeiliset ovet koivua. Kaappeja täydennettiin myöhemmin, mutta osa kaapeista purettiin 1980-luonnontieteellisen museon toimistojen ja kokoelmien muuttuessa pois talosta.

1938-39

Rakennettiin muuntamotila (muuntoasema) Lukkarinkadun puolelle VPK:n kalustuhuoneen jatkeeksi. Laajennus oli muodoltaan vanhan siliven mukainen eli yksikerroksinen ja satulakatoninen. Katuisuville lisätin muuntamon ovi symmetriseksi pariksi kalustuhuoneen julkisivussa ole- van pienemmän parioven kanssa. Julkisivut rapattiin yhtenäiseksi aieman rakennuksen kanssa. VPK:n kalustuhuoneen pohjoispuoleisissa o- leet ikkunat muurattiin umpeen, muutoin muutos ei vaikuttanut vanhojen tilojen käyttöön.

1951

Kirjaston lainausosaston ja lastenosaston muutokset toteutettiin 1951 (suunnitelmat 14.7.1950, Seppo Ruotsalainen; lastenosasto 18.7.1951, Kaj Michael, KTA). Kauppakadun puoleinen lainausali sisustettiin uudelleen. Salin rakennettu parvi tarjosi lisää hylly- ja varastotilaa. Maaherrankadun puoleiset päätyhuoneet korjattiin lastenosastoksi. Huoneiden väliseinään tehtiin suuri, tilat yhdistävä aukko ja pihapuoleiseen huoneeseen rakennettiin parvi.

Parvien rakenteissa näytetään vaokuvien mukaan käytetyn puuta, vaneria ja terästä. Lainausalin parvessa on pääosin siro, metallipinnainen kaide, mutta eteisaulan puoleinen osa kaiteesta on tehty epäpinaiseksi ja päällystetty mäntyyliupintaisella vanerilla. Parveita on puhkaistu seinämuuriin oviaukko lukusalin puoleiselle v. 1917 tehdylle parvelle.

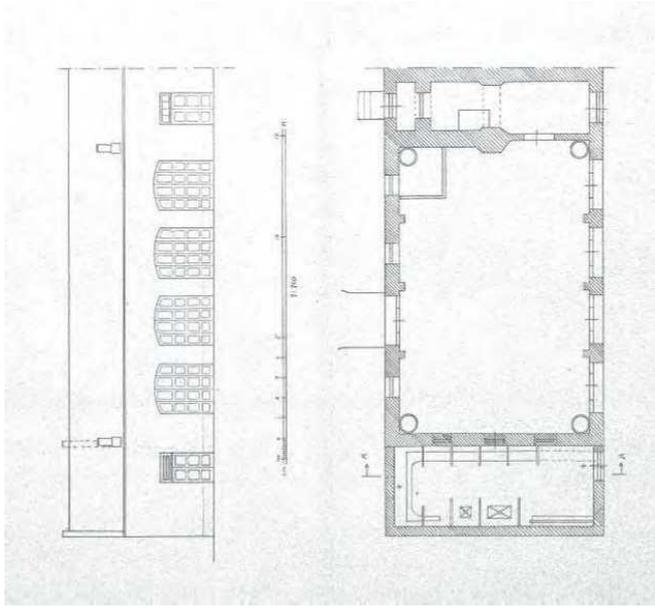
1952

Väestönsuoja rakennettiin museon tornille, Maaherrankadun puolelle. Väestönsuojasta on piirustus vuodelta 1952 (S. Ruotsalainen 15.11.1952, Tilakeskuksen arkisto). Piirustuksessa on maininta "Mittaus suoritettu 14.11.1952". Koska muuta piirustusta ei ole löydetty, on epäselvää, oliko väestönsuoja tehty jo aiemmin vai tarkoittoaako maininta esim. väestönsuojan piirustuksen päivittämistä työvaiheessa tehtyjen muutosten perusteella.

1952

1950-luvun alussa kaupungin arkkitehtiosasto laati luonnossuunnitelman, jossa esitettiin yhden lisakerroksen tekemistä VPK:n kalustovaljan päälle. Vuonna 1952 pidettiin informaatiotilaisuus kaupunginhallituksen lautakuntien edustajille museon lisakerroksen suunnitelmasta.⁴

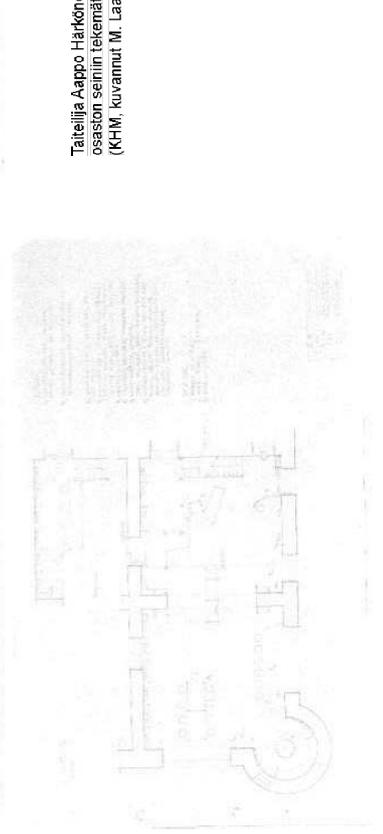
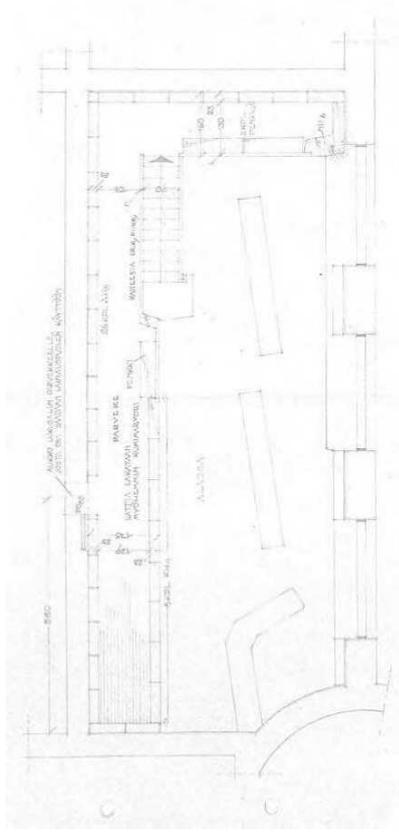
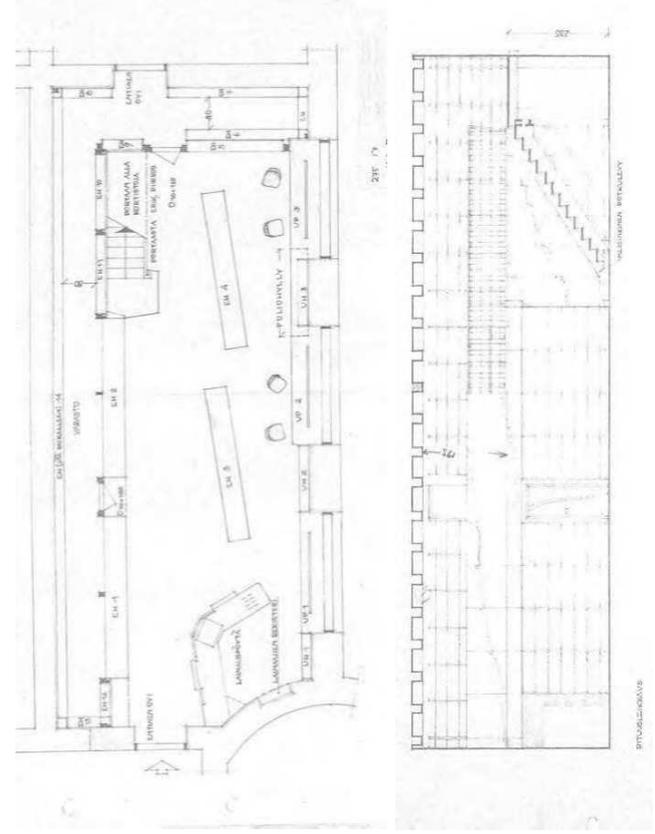

1939

Piinustus muuntamollian rakentamisesta ruiskuhuonesiiven jatkeeksi. Laajennus toteutettiin 1939. Kuopion kaupungin sähköilaitos/E. Halonen 22.12.1938 (KKA).

1951

Kirjaston tilojen muutospäivitykset vuosilta 1950 ja 1951. (KTA)
Lainausseinän muutokset suunnitteli kaupunginarkkitehti Seppo Ruotsalainen ja lastenosaston arkkitehti Kai Michael. Ylimmä lainausseinän pohjapiirros (huom. parven alle muodostettu varastokäytävä), sen alapuolella leikkauksipainustus, jossa näkyy parven julkisivu ja rakenteet. Oikealla pohjapiirros parven tasolta.
Alimma lasten osaston pohjapiirros. Myös lastenosaston pihanpuoleiseen huoneeseen tehtiin parvi (huom. arkistossa oleva kopio on erittäin haalistunut).

Taiteilija Aappo Härkönen 1951 lastenosaston seinien tekemät maalaukset (KHM, kuvannut M. Laakkonen 1967)

Kirjaston laihausosasto vuonna 1951 tehtyjen uudistusten jälkeen. (Kuva kirjasta Hammula 1981)

1952

Vaimestarin asunnon toinen huone otettiin näytellyiksi (Minna Canth -huone. 1963 Minna C:n näyttely siirrettiin 3. kerrokseen, kts. lähemmin luku näyttelytilojen vaiheista).

1956/1956

Museon paloturvallisuutta parannettiin "asentamalla savupirttiin palo-ovet ja varmistamalla sen lattiat". Myös savupirtin valaistus uusittiin kaupungin varoilla.

1956

"Syksyllä laajennettiin suunnitelmaa siten, että siipirakennusta korotettiin aiemman yhden kerroksen sijasta kahdella kerroksella. Tämä kaupungin-arkkitehti S. Ruotsalaisen laatima luonnos esitettiin kaupunginhallitukselle ja kiinteistölautakunnan jäsenille museoon järjestetyssä informaatiotilaisuudessa 17.9.56". "Kun uuden kokonaisu suunnitelman kustannusarvio oli arvioitu 19 miljoonaksi markaksi ja vuoden loppupuolella tapahtunut kustannustason kiristyminen uhkasi vaarantaa suunnitelman, ehdottivat museoseurat, että aluksi toteutettaisiin vai suunnitelman ensimmäinen vaihe, siiverrakennuksen korottaminen, jonka kustannusarvio oli 11,5 miljoonaa markkaa... Kuopion kaupunginvaltuusto hyväksyi sitten vuoden 1957 talousarvioon suunnitelman ehdollisena siten, että puolet kustannuksista saataisiin em. velkkaveroitavaroista."

1958

"20.11.1958 valtioneuvosto myönsi Kuopion museon laajentamiseen 1 000 000 markkaa... lisäksi saatiin tieto, että opetusministeriöltä on mahdollista saada vielä lisää varoja."

Seppo Ruotsalaisen piirustukset ja rakennustapaselostus museotalon laajentamista varten. Suunnitelmiin mukaan oli tarkoitus sekä korottaa Museokadun puoleista siipeä että rakentaa pääsiiven ulakko lämpimiksi käytettäväksi. Muutoksia ei toteutettu näiden suunnitelmiin mukaan.

Suunnitelmassa lisäkerrokset olisi tuettu kellarin ja 1. kerroksen vanhoihin seinärakenteisiin. Ilmeisesti rakennussuunnittelijan kanta ja rakennuksen kondalia, tehdyt pohjatutkimukset vaikuttivat ratkaisuun, jossa uusien kerrosten aiheuttama kuormitus otettiin kokonaan omille perustuksilleen (kts. seuraavassa).

1959-61

Rakennuksen Museokadun puoleisen siiven korotus kahdella kerroksella

Lasterosasto muutosten jälkeen vuonna 1951. (Kuva kirjasta Hammula 1981)

toteutettiin, mutta kustannussyistä pääsiiven ulakon rakentaminen siirrettiin myöhemmäksi. Laajennuksen pääpiirustukset on signeerannut Seppo Ruotsalainen 20.4.1959 (nimiossa lisäksi nimikirjaimet MP eli todenmukaisesti Majja Paasiharju). Rakennuslupa myönnettiin 4.5.1959 ja loppukatselmus pidettiin 13.5.1960.⁷

Rakennesuunnitelmat laati Rakennussuunnittelutoimisto NyLund & co.

Tilakeskuksen arkitossossa on myös joukko työ- ja detailipiirustuksia vuosilta 1958 ja 1959, mm. parvekkeista, ikkunoista ja ovista sekä luonnontieteellisen osaston kalusteista.⁸

Tilankäytön muutokset

VPK:n tilojen päälle rakennettiin toiseen kerrokseen sijoitettiin luonnontieteellisen museon kasvi- ym. kokoelmat, koimanteen kulttuurihistoriallisen museon kokoelmaa. Toisen ja kolmannen kerroksen välinen porttas sijoitettiin nousemaan toisen kerroksen välitasanteelta siten, että se leikkasi osan aiemmasta eteisestä. Porttas jatkuu pääsiiven ulakon tasolle saakka, jonne sijoitettiin siivouskomo, wc ja valokuvailaboratorio.

KIS:n vuosikertomuksessa kuvataan muutoksia seuraavasti:

"Toimintavuoden kevätkaudella saatiin valmiiksi museorakennuksen laajennussuunnitelman 1. vaihe rakennuksen Museokadun puolella olevan osan korottaminen kahdella kerroksella. Tämän osan kolmannesta kerroksesta seura sai käyttöön kaksikäyttöhuoneita ja niiden perällä kolme pienempää huonetta. Viime mainittuihin siirrettiin vanhailla puolelta seuran toimisto, arkisto ja kirjasto.

Uuden osa valmistuttua on nyt seuran käytössä seuraavat tilat:

- Vanhan osan 1. kerroksessa Minna Canth -huone 16 m²*
- Vanhan osan 2. kerroksessa 2 näyttelyhuonetta ja savupirtti 137 m²*
- Vanhan osan välikerroksessa entinen toimistohuone 37 m²*
- Uuden osan 3. kerr. edellimainittui viisi huonetta ylit. 244 m²*
- Yhteensä 434 m².*

Lisäksi on molempien museoseurojen ja niiden alakertojen yhteisessä käytössä vanhan osan ulakolle valmistuneet valokuvien kehityshuone, VC ja siivouskomo.

Entinen toimisto-kokoushuone korjattiin kaupungin toimesta syyskesällä uudeksi tekstiilihuoneeksi, toinen ikkuna laiteitettiin uimpeen, lattia ja katto maalattiin ja seinät paperoitiin.

Kun näyttelytilat uuden osan valmistuttua kaksinkertaistuivat, seura ryhtyi suunnittelemaan koko museon uudelleen järjestämistä. Suunnittelu- ja järjestelytyötä on kuitenkin valkeuttanut tietoisuus siitä, ryhtyykö kaupunki nyt toteuttamaan museotilojen laajennuksen 2.kin vaihetta, museotalon ulakon muuttamista lämpimiksi museo- ja näyttelyhuoneiksi, jolloin siellä varastoituna olevat esineet täytyisi rakennusvaiheen ajaksi siirtää Museokadun puolellesin uusiin näyttelytiloihin.⁹

Rakennustekniikkaa

Laajennusosa on rakennusteknisesti mielenkiintoinen, koska toisen ja kolmannen kerroksen uusille tiloille jouduttiin tekemään kantava pystyrunko maapohjasta asti. Ilmeisesti vanhan yksikerroksisen VPK-siiven perustuksia ja seinärakenteita ei pidetty riittävän tukevana lisäkerroksia ajatellen. Lisäkerrosten kantavana pystyrakenteena ovat betonipilarit, jotka ensimmäisessä kerroksessa ja kellarissa on viety alempien rakenteiden läpi. Pilaareille on tehty anturat kellarin lattiatason alapuolelle. Toisen ja kolmannen kerroksen runko muodostuu muutoinkin paikallavaleutusta paikasta ja välipohjalaatoista sekä välipohjarakenteen muodostavista betonista ja tuoleista, joita keskenään sitoo yhtenäinen, katon kaltevuuden mukainen betonilatta. Välipohjissa paikkirakenne on kaksinkertainen: polkittaiset primaarikannattajat, jotka tukevat pilaareihin, niiden varassa pitkittäiset sekundääripalkit. Välipohjassa primaarikannattajina toimivat kattotuolit, joiden varaan on kannattu harjansuuntainen ylälaattapalkkisto.

Taitavasti suunniteltujen betonirakenteiden tarkoituksena on selvästi jäykittää lisäkerrosten runko pilarien ja palkkien sekä välipohjalaattojen muodostamaksi kotelorakenteeksi, jota kannattavat alapuolen maastomaiset pilarit.

Loppukesästä 1959, kun laajennusosan valutyöt oli tehty, oli rakennustarjastaja teettämissään betonirakenteiden lujuuskokeissa todennut, ettei betoni kaikin osin täytetty lujuusvaatimuksia. Tarkastaja oli kieltänyt toistaiseksi muottilaudatuksen purkamisen. Vastaavaa työjohtajaa, joka oli kuitenkin valvojan suostumuksella syksyllä purattanut rakenteita, joutui myöhemmin syytteen tästä. Betonoinnissa tapahtunut virhe johtui asiaa perusteellisesti selvittäneen insinööri Matti Nylundin mukaan kolmesta syystä: liian hienojakoisista kivinäkeistä, liiallisesta veden määrästä ja huonosti tehdystä massan tärjyksestä (sullominen oli tehty käsin, koska vibraattori oli ollut rikki). Nylundin suosituksen mukaan osa betonirakenteista jouduttiin purkamaan ja valamaan uudelleen.

1962-63

Jo aiemmin kaavailtu museon näyttelytilojen laajennus pääsiiven ulakolle toteutui, kun Kuopion kaupunki vuoden 1962 talousarviossa varasi tarkoitukseseen 6 925,000 markan lisämäärärahan. Ehtona oli, että rakentamiseen saadaan myös velkkaveroitavaroja.¹⁰ Seppo Ruotsalainen allekirjoittamat pääpiirustukset on päivätty 17.7.1961, ja rakennustapaselostus 8.1.1962.¹¹

Rakennuslupa myönnettiin 24.4.1962. Luvan ehtona oli, että käyttöön otettava ulakko varustetaan automaattisella palohälytysjärjestelmällä.

"Työt aloitettiin 6.8.1962, ja vuoden loppuun mennessä saatiin työt melkein päätökseen pienempiä sähkösäätö- ja maalaustöitä lukuunottamatta... 1.2.1963 kaupungin puolelta suoritettiin valmistuneen osa vastaanotto-tarkastus. Ullakolla varastoitua oleiden museoesineiden poissäätämisen tuotti aluksi seuralle suuria vaikeuksia kylmiä tilavien varastotilojen puuttumisen takia... Kaupungin toimista uusittiin myöskin vanhojen museo- ja näyttelyhuoneiden sähköjohtimet ja valaisimet".¹²

Rakennustekniikkaa

Ullakon vanha palopermanto purettiin ja nähtävästi myös täytetty poistettiin, mutta vanhat välipohjan palkit säilytettiin. Kantavien pystyrakenteiden (tuuliseinien) varaan asennettiin lattian kannattajiksi teräsbetoniset isobalementtipalkit, joiden varaan valettiin teräsbetoninen tasasuolaatta. Tornin-

huoneen lattia valettiin teräsbetonista. Uudet seinä- ja yläpohjarakenteet tehtiin muotoin puurunkoisina, mutta harjan suunnassa tian kesklinjiaan asennettiin neljä 5”-teräspukkipilaria. Vesikatoille asennettiin kuusi muoviku-puisia kattoikkunaa. Katon peilitytys ja osa ruodelaudoitusta uusittiin.

Varauskäynniksi uudesta huoneeliasta tehtiin kollliskulman portaanseen johtava paloeristetty käytävä.

Tilankäyttö,

Tilat sisustettiin kulttuurihistoriallisen museon näyttelytiloiksi.

1965-67

Uusi kirjastotalo rakennettiin museorakennuksen vieraiselle tontille. Kir-jastotalosta järjestettiin 1962-63 arkkitehtuurikilpailu, jonka voittajaksi tuli arkkitehti Matti Hakalan ”Kirjatalulla”-niminen ehdotus. Myös rakennuksen suunnittelijaksi valittiin myöhemmin Arkkitehtitoimisto Matti Hakala. Raken-nesuunnitelmat laati Insinööritoimisto Kauko Saari & co. Rakennuslupaha-kemus jätettiin 15.11.1965, maistraatin lupapäätös tuli 7.12.1965.¹³

Kirjastotalon rakentaminen tapahtui vuosina 1966-67, loppukatselmuus pi-dettiin 7.8.1967.

Uuden kirjaston valmistuminen merkitsi samalla sitä, että museorakennuk-sen 1. kerroksen tilat vapautuivat museoiden käyttöön.

Kirjaston rakentamisen tieltä purettiin tontilla ollut VPK:n talo ulkorakennuk-sineen.

1969-70

Kirjaston saatu vuonna 1967 oman rakennuksen silta vapautunut pohja-kerros muutettiin museoiden käyttöön.¹⁴

Hanke sai rakennusluvan 20.1.1969 ja loppukatselmuus pidettiin 3.2.1970 (toinen rakennuslupa 8.6.1970 yleisön wc-tilojen osalta). Tilakseen ar-kistossa on myös runsaasti työ- ja detailipiirustuksia vuodelta 1969, mm. kiinteistä kalusteista. Kaupunki tilasi erikseen museotilojen kalustusunni-teleimat sisustusarkkitehti Olli Ruottiselta. (suunnitelmat huhtikuulta 1968), joskaan kaikkea ei toteutettu näiden suunnitelmien mukaan.

Eriksen haettiin lupa julkisivujen maalauksuunnitelmalle 15.6.1970. Aiem-min kaikkimaailla maalatut rapautut seinät maalattiin Winter-lateksilla.

Rakennustekniikkaa

Pääsilven 1. kerroksen lattiarakenteet ja 2. kerroksen välipohjarakenteet uusittiin (puurakenteet muutettiin teräsbetonisiksi). Toisen kerroksen näyt-elytilojen parviarakenteet uusittiin (kantavat rakenteet terästä, verhoaus Kipsomit-levy). Uudet kevyet väliseinät tehtiin puurunkoisina ja verhoittiin Luja-levyllä.

Näyttelykäyttöön tulevissa tiloissa muurattiin osa ikkunoista sieäpuolelta umpeen.

Kellaritiloihin tehtiin joitakin tilamuutoksia lähinnä kevytrakenteisin seinin. Entiseen leikkuuvaustorniin sijoitettiin teräsrakenteinen varapostiumis-poraus.

Tilankäytön muutokset

Kauppakadun puoleiset tilat 1. kerroksessa muutettiin näyttely- ja koko-uskäyttöön (vaihutuvat näyttely), kulttuurihistoriallisen museon toimistotilat sijoitettiin täpäädyn huoneisiin (aiemmin kirjaston lastenosasto). Kolleikul-man huoneeseen rakennettiin henkilökkunan wc- ja nauakkoilat (tornin ulko-ovi toimi henkilökkunan sisäänkäyntinä). Kauppakadun puoleisesta huoneesta erotettiin museonjohtajalle oma huone kevyellä väliseinällä.

Pihanpuoleisesta salista jaettiin osa kevytrakenteisella väliseinällä ja väl-i-pohjalla pienemmiksi tiloiksi (henkilökunnan keittiö-taukotiila, parveile kuva-arkisto). Saleista purettiin parviarakenteet, jotka oli tehty vuonna 1917 ja

1950-luvun alussa.

Entisen vaitimestarin asunnon paikalle tehtiin yleisön naulakkoilla ja wc:t. Osa vaitimestarin aiemmasta kettiöstä jäi kerhuhuoneeksi. Pääoven vie-ressä olevan vaitimestarin tilan ulko-ovi poistettiin ja seinä muurattiin um-peen.

Luonnontieteellisen museon päätöloiksi tulivat 2. kerroksen suuret salit pää-sivessä. Molempiin saleihin rakennettiin parvet (eteläsiivu huoneen vanha parvi purettiin), joiden välille puhkaistuin sydänmuuriin kulkuaukko. Molem-piin itäpäädyn pikkuhuoneisiin tuli tilat kahteen tasoon.

Luonnontieteellisen museon kokoelma- ja tutkijanhuoneet sijoitettiin Mu-seokadun puoleisen sivun 2. kerrokseen.

Kansatieteellinen näyttely ja samalla mm. savupiipit siirrettiin Museokadun puoleisen sivun 3. kerrokseen.

Myös VPK:n tilojen saamista museoiden käyttöön suunniteltiin, mutta muu-tos päästiin toteuttamaan vasta muutamaa vuotta myöhemmin, 1977.

Rakennuksen julkisivut maalattiin käyttäen lateksimaalia. Väriyysuunnitel-ma laati arkkitehti Matti Höyhtyä.

1977

VPK:n siirryttyä pois rakennuksesta 1976 kunnostettiin Museokadun silven 1. kerroksen tilat museon henkilökkunan sosiaalitiloiksi ja konservoinnin käyttöön. Piirustukset laati kaupungin arkkitehtiosastolla toimistoarkkitehti Matti Höyhtyä¹⁵.

Muutosalueella lattian pintabetonilaatta eristykseen uusittiin. Tilajaot tehtiin kevytrakenteisilla väliseinillä (puurunkoisia, lastulevyillä verhoitua ääneneristettyjä seinä). Museokadun puoleisessa julkisivussa kolme suu-ria parovea korvattiin ikkunoilla, kaksi muuta uusittiin. Luonnontieteellisen museon 2. kerroksen kokoelmahuoneessa tehtiin joitakin muutoksia, mm. liukuilylystöt.

1984

Museoiden kasvaneen tiatarpeen vuoksi luonnontieteellisen museon koko-eimat henkilökkunta ja näyttelytoimintaa lukuun ottamatta koko muu toimin-ta siirrettiin vuoden 1983 aikana pois museorakennuksesta osoitteeseen Myhkyrintaku 22 (kaksikerroksinen kauppa- ja saunarakennus vuodelta 1923, tunnettiin ns. Pitkäsen saunan¹⁶).

Museorakennuksen muutospirustukset laadittiin Kuopion kaupungin tek-nisen viraston arkkitehtiosastolla, jossa suunnitelmat allekirjoitti Pertti Pak-kala. Lisäksi nimissä on nimikirjaimet MP eli todennäköisesti Maija Paa-siharju.¹⁷

Museon 1. ja kellarikerroksissa tehtiin käyttötarkoituksen muutoksia sekä pääsivessä että Museokadun puoleisessa sivessä. Ensimmäisen kerro-ksen itäpäädyn huoneet muutettiin kokous- ja opetustiloiksi, suuret salit sä-lyivät vaihtuvien näyttelyiden ja suurempien kokousten tilana. Museokadun sivun tilat 1. kerroksessa muutettiin kulttuurihistoriallisen museon työtiloiksi (konservaattorit, amanuenssi, valokuvaus, esineiden vastaanotto jne).

Toisen kerroksen tilat Museokadun puoleisessa sivessä muutettiin kulttuu-rihistoriallisen museon toimisto- ja kokoelmatiloiksi. Museojohtajan huone siirtyi nykyiselle paikalleen eli entiseen kokoelmahuoneeseen päätornin kyljessä.

Kellariin, lämmönjakohuoneen takana olevan tilaan sijoitettiin tekstiilien pesu ja luonnontieteellisen museon pakastamo.

1985

Suunnitelma rakennuksen julkisivujen maalaamisesta ja väriytyksen vaihta-misesta. Rapattujen seinien maalina käytettiin Keim-silikaattimaalia. Suun-nitelma on päivätty 17.1.1984, allekirjoittajana Pertti Pakkala, lisäksi nimi-kirjaimet MP eli todennäköisesti Maija Paasiharju.

1992-1993

Luonnontieteellisen museon näyttelytilojen ja rakenteiden suunnittelu sekä museokadun kalusteiden suunnittelu (Design Seppo Korkeila Oy). Kts. lähemmin luku Näyttelytilojen keskeiset muutosvaiheet

1995-96

Kulttuurihistoriallisen museon näyttelytilojen kalusteiden ja valaistuksen uusiminen Museokadun sivun 3. kerroksessa (arkkitehtitoimisto Helan-der - Leiviska, suunnittelijoina arkkitehdit Juha Leiviska ja Pekka Kivi-salo). Myös 2. kerroksessa 3. kerrokseen johtavan portaan valaisimet uusittiin talliin.

Kts. lähemmin luku Näyttelytilojen keskeiset muutosvaiheet.

1999

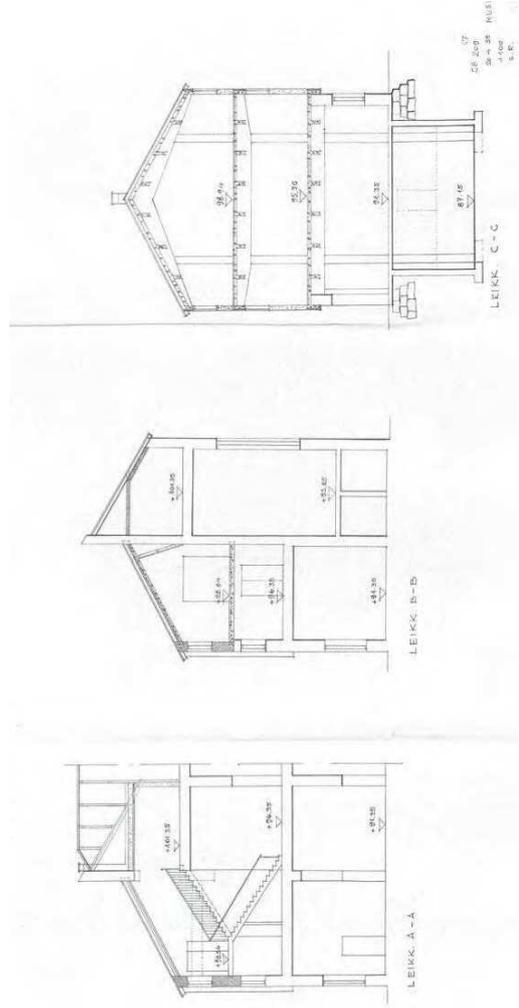
Tornin tilikaton uusiminen. Tornin aluperäinen savitiilikate korvattiin uu-della tiilikatteella (poltetut tilat tilattiin Ranskasta).

2001 (2002)

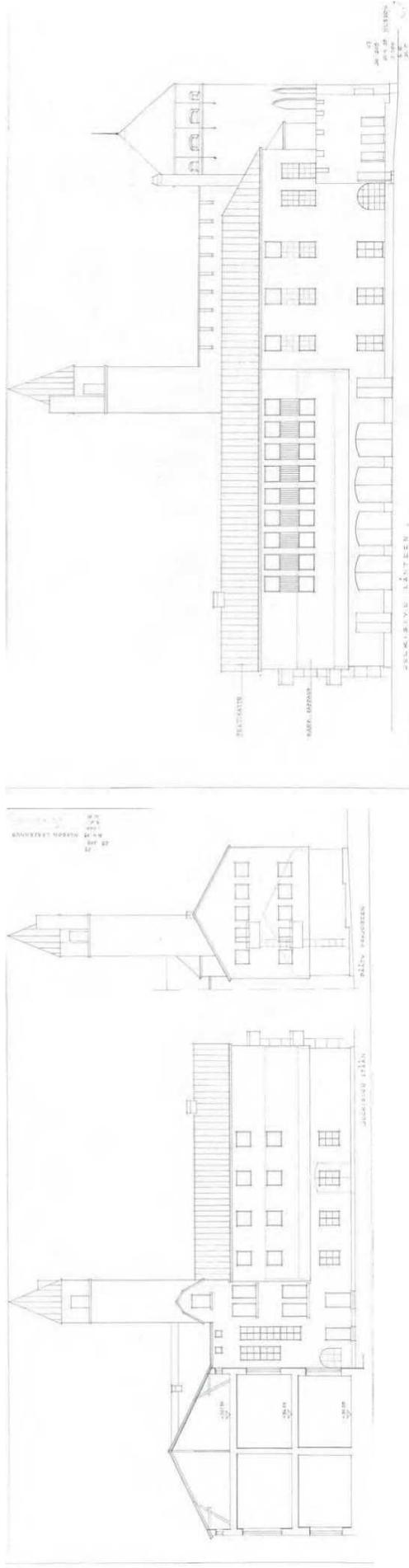
Yleisöalan kalusteet uusittiin (nykyinen tiski ja kaapistot), suunnittelija-na Tilakeskus/ Eero Kovisto ja Pekka Aliraksinen. Kalusteet valmisteti-kaupungin puusepänteristä.

Yhteenvedossa museorakennuksen hankke-, suunnittelu- ja rakennus-vaiheista lähtienä on käytetty lähinnä kirjallisuutta (Haapasaaari 1994, Rovainen 1987, Riekkä 2005, Karvinen 1932, Huttunen 1987) sekä erik-seen mainittuja asiakirjoja.

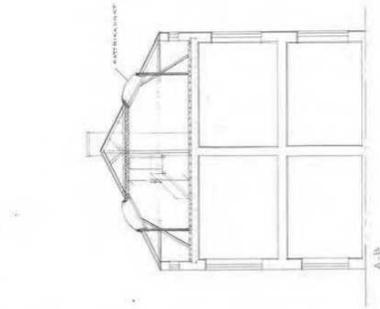
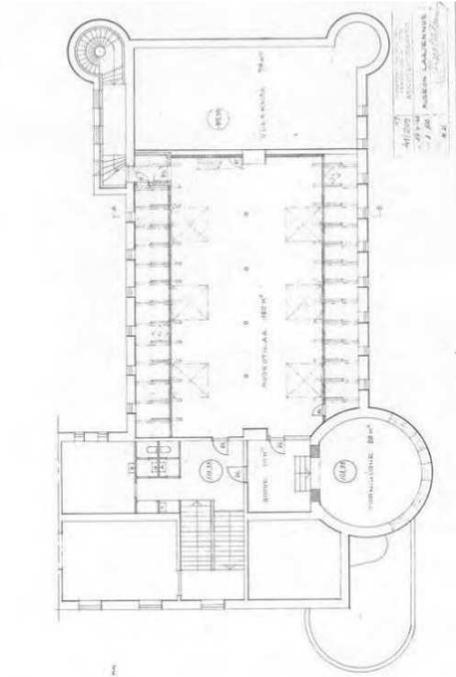
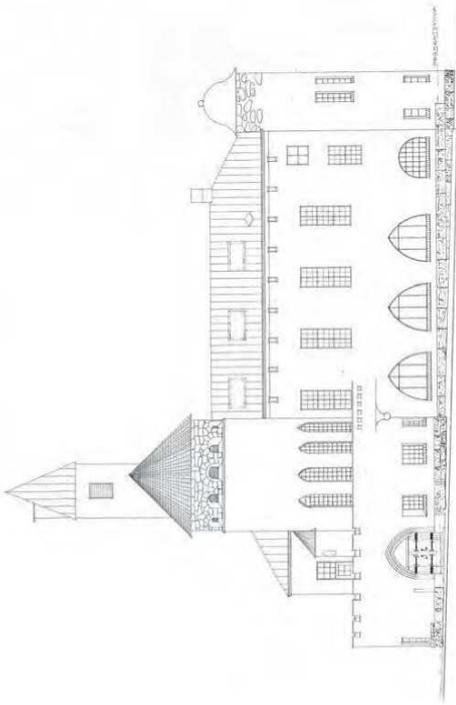

Laaajennusosan leikkauspiirustukset 1959 (Seppo Ruotsalainen, KTA). Vasemmalla leikkaus porrashuoneen kohdalta, keskellä portaan vieressä olevien huoneiden kohdalta. Oikealla leikkaus ruiskuhuoneen kohdalta, jossa selkeästi näkyy laajennuksen rakennepaate: kaksi uutta kerrosta rakennettiin maapohjasta kellarin tasolta lähtien itsenäisiksi, niitä ei rakenteellisesti tuettu vanhoihin perustuksiin ja seinämuureihin.

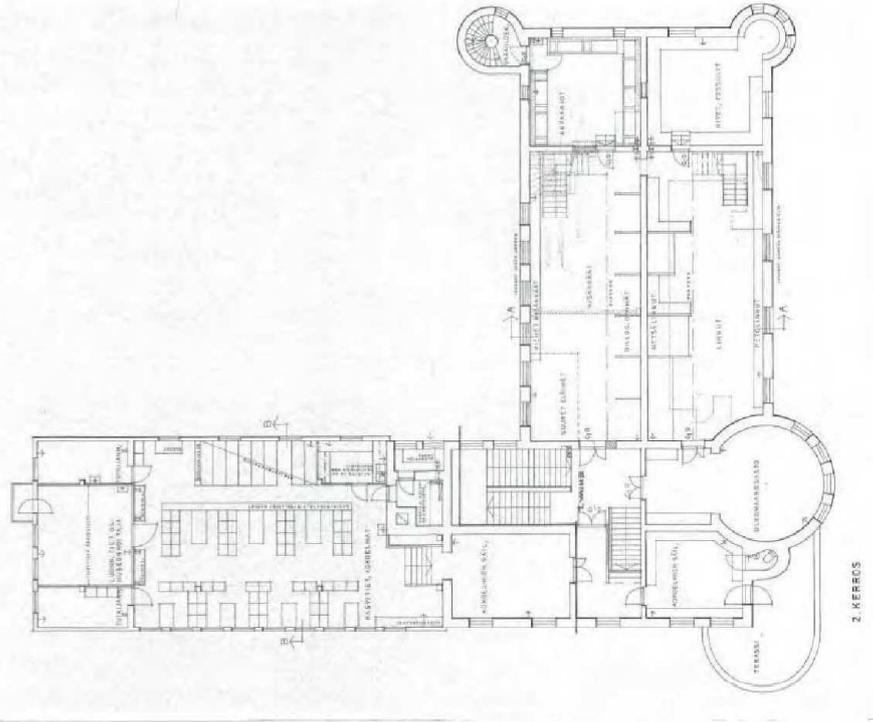
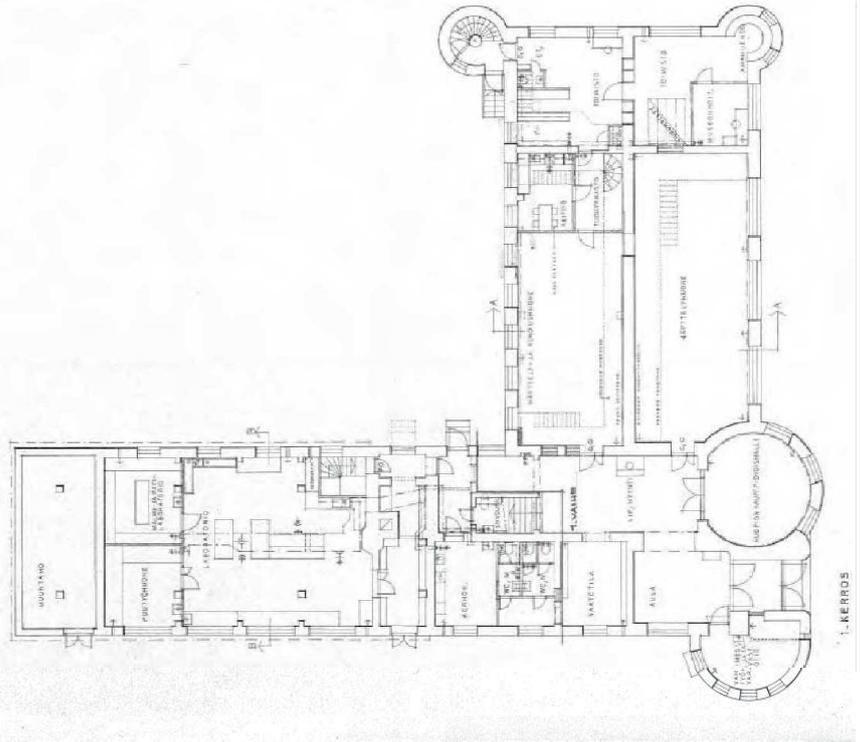

Laaajennusosan julkisivut itään, pohjoiseen ja länteen. (Seppo Ruotsalainen 1959, KTA)
Oikeanpuoleisessa kuvassa näkyy vanhan osan ikkunoiden muutos, mikä aiheutui uuden välipohjan ja ullakkokerroksen johtavan portaan rakentamisesta vanhan osan puolelle.

1962-1963

Museorakennuksen pääsivun ulakkokerroksen käyttöönottoa museotiakasi koskevat suunnitelmat heinäkuulta 1961 (Seppo Ruotsalainen, KTA). Vasemmalla leikkaus ja pohjapiirros, oikealla Kauppakadun puoleinen julkisivu.

1969-1970

Rakennuksen ensimmäisen ja toisen kerroksen muutossuunnitelmat marraskuulta 1968 (Seppo Ruotsalainen, KTA).
Kun kirjasto oli siirrynyt pois rakennuksesta 1967, toteutettiin 1969-1970 pääsivun 1. ja 2. kerroksen tiloissa laaja peruskorjaus, jossa mm. uusittiin lähes kaikki ala- ja välipohjarakenteet. Kirjaston tilat muutettiin museoiden välttävien näyttelytiloiksi ja toimistoksi.

Valokuvia 1960-luvun lopun korjaustöiden ajoilta (KHM, valok. Matti Räsänen):

1. Kirjaston lainausosasto ennen kalusteiden purkamista 1968.
2. Kirjaston lukusali ennen lehterien ja hyllyjen purkutöitä 1968.
3. Kirjaston lainausosasto 1968.
4. Kulttuurihistoriallisen museon toisen kerroksen näyttelysali kalusteiden ja seinäpaneelointien purkamisen jälkeen 1969.
5. Toisen kerroksen eteläpuolen näyttelysaliin lattian valutyö menellään 1969.
6. Toisen kerroksen pohjoispuolen näyttelysaliin lattian valutyö menellään 1969.
7. Kolmannen kerroksen toimihuone ennen töiden aloittamista vuonna 1961. (KHM, lehtikuva "Savo")

2

4

6

5

7

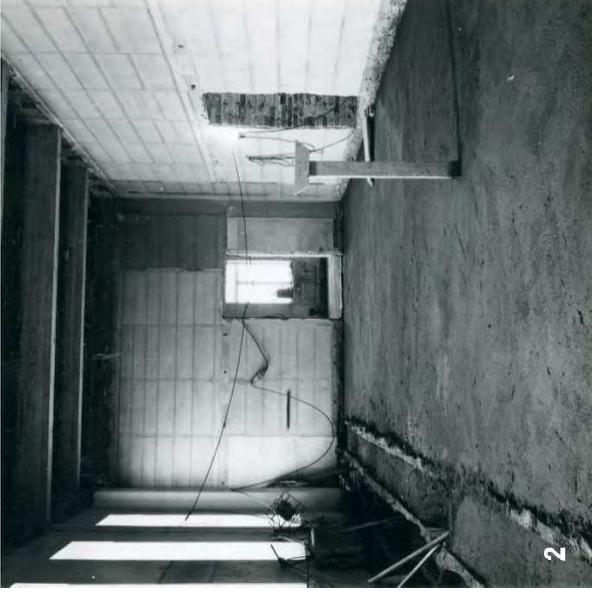
1

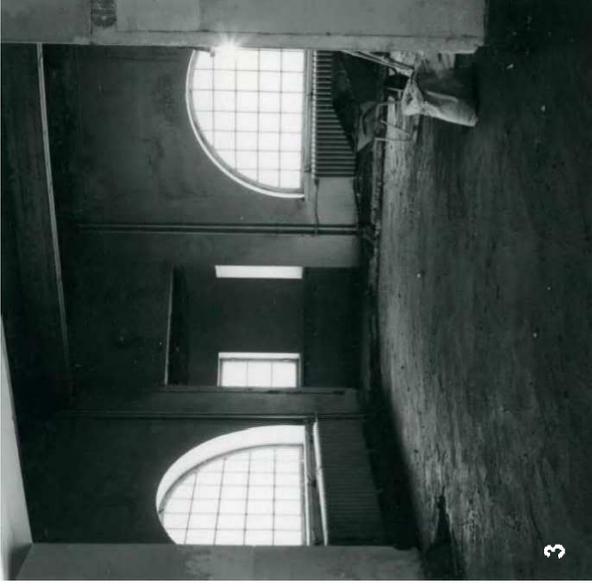
3

1

2

3

Valokuvia muutostöiden ajalta 1969-1971 (KHM, valok. Matti Räsänen):

1. Eriten kirjaston lainaus- ja ruokorakenteiden muutosten jälkeen 1969 (huomaa esim. uudet välipohjan palkit)
2. Pihapuiden näyteyksityyden välipohjan valmistumisen jälkeen. Lattiaa ei ole vielä valuttu. Vasemmalla lattiasa näkyy 1926 tehty, betoni-
nen pöytäkaanaali.
3. Kaakkoiskulman huone ja pikkutorin pöyree huone 1969. Tiloihin sijoitettiin kulttuurihistoriallisen muuseon toimisto.

4. Kirjaston lastenosaston ja aikuisien lainausseinän välissä ollut oviaukkoa muurataan umpeen 1969.
5. Ensimmäisen kerroksen näyteyksityyden valmistumassa. Seinät verhoitiin lastulevyillä. Alakatto upotettuine
valaisimiineen on jo valmis.
6. Luonnontieteellisen osaston toisen kerroksen näyteyksityyden parvien teräksisten runkorakenteiden teko menellään 1969.
7. Toisen kerroksen lattiaan pintaalataan valu menellään 1969. Lattiaan asennettiin lämmitysputkisto.

4

5

6

7

8. Entinen kansätieteellinen näyttelysali 2. kerroksessa 1969.
9. Luonnontieteellisen osaston näyttelysali 2. kerroksessa valmistumassa 1968.
10. Ms. Rissas-sali varastona museon kofaustoiden aikana 1968.
11. Kirvesmies Tauno Koistinen kirkko-osaston teossa talvella 1969-70.
12. Kirkkosalilin ovien uusiminen menneellä 1970.

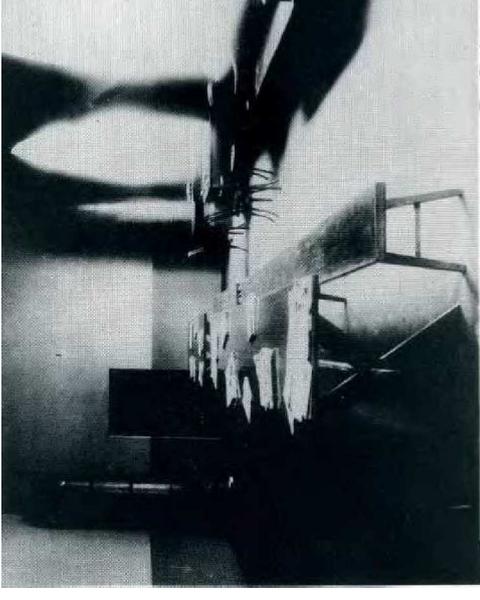

Nykyinen kulttuurihistoriallisen museon johtajan huone ennen muutostöitä 1984. (KHM, valok. Kari Jämsen)

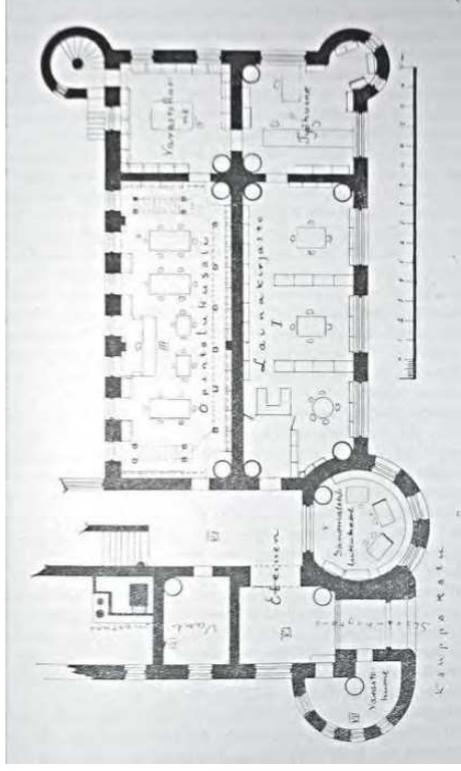
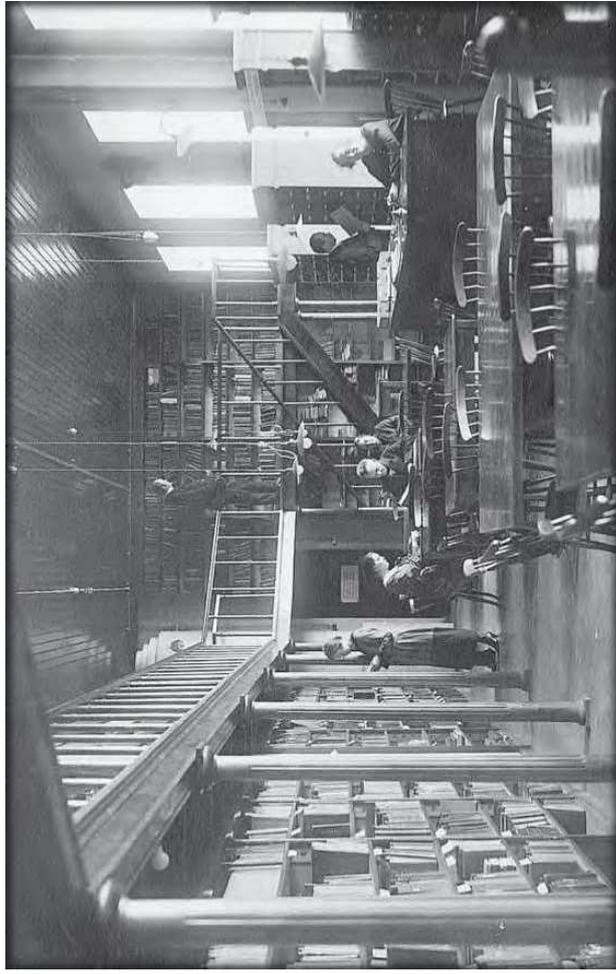

Museoladun siiven 2. kerroksen tila luonnontieteellisen museon toimiston muutettua pois. (KHM, valok. Kari Jämsen 1984)

Kirjaston lomaosasto sijoitettiin Strömbergin pohjapiirustuksen mukaisesti pihapuoleiseen suureen saliin. Kalustus näytää aluksi oleen hyvin mielke, van joiakin hyllyjä, pitkä tiski, pöytä ja tuoleja. Strömbergin piirustuksessa esiintyviä suuria kirjainlyjiä ei sel-laiseaan toteutettu (kuva vasemmalla). Keskimmissä kuvassa lomaosastai kuvattuna toiseen suuntaan. Kirjaston lukusali Kauppakadun puolella oli yhtä askeettinen (oikealla). Kuvan mukaan salissa oli kaksi pitkää pöytää penkkeineen ja jokin pienempi pöytä sekä puiuen sohva - pöydällä näkyvä sanomalehtiä. (KHM, Viktor Barsokovitsch)

Kirjaston tilat, ennen muuta opintolukusali sai uuden sisustuksen vuonna 1917. Muutokset suunnitteli kirjastonhoitaja Emerik Olsoni. Yllä lukusali parvineen. (KHM).
 Oikealla Olsonin laatima pohjapiirros kirjaston tiloista, josta ilmenee en tilojen käyttö ja kalustus muutosten jälkeeen. (Kertomus Kuopion kansalaisoston toiminnasta lukuvuotena 1917-1918 sekä 1918-1919 lukuvuoden ohjelma, Kuopio 1918).
 Oikealla alempana kirjaston kanslia, todennäköisesti 1920-luvulla. Henkilöt kuvassa: vas. Kerttu Mönkkönen, Lyyli Mönkkönen (Pikkarainen), Emmy Kotilainen, Ida Huttunen, Sarmuli Pakkala, Kurt Ernard, Harnnes Kotilainen, (kuva kirjasta Huttunen 1981)

